

Τεύχος 2^ο 31 Οκτ. - 15 Νοεμ. 1997 Τιμή 250 δραχ.

Υνέντες Τόπος Παλασταύρου
ιλάει για την πόλη

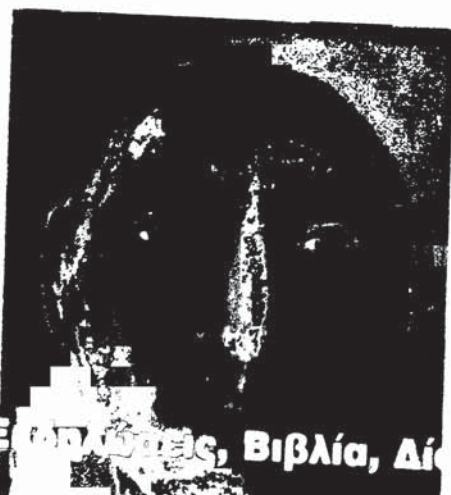
ΠΡΟΒΟΛΗ:
Μουσικό Αστέρι
για τους αναγνώστες μας

Ρεσιτάλ Παλασταύρου στην Αιωνόνη

Πολιτισμικές Ταινίες, Εφημερίδες, Βιβλία, Δίσκοι, Καφές, Σηχτό και

πολύχρωμο

διαχωρισμοί

scanning υψηλής ανάλυσης

εκτύπωση film από δισκέτα PC-Mac

δοκίμια χρωμαθίνης

επεξεργασία φωτογραφίας

έγχρωμες εκτυπώσεις

δημιουργικό

διαφημιστικά έντυπα - αφίσες

lay-out περιοδικών - εφημερίδων

πολύχρωμο

ατελιέ γραφικών τεχνών

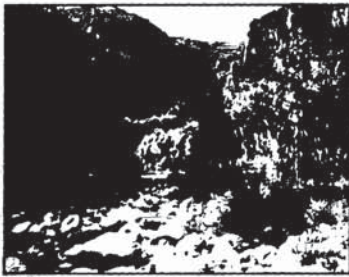

28ης Οκτωβρίου 20 ΙΩΑΝΝΙΝΑ Τηλ/Fax. (0651) 29490

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πολιτικό Βαρόμετρο, θέματα, συνέντευξη, η πολιτική κίνηση της πόλης το δεκαπενθήμερο 5

Τέχνες: Όλες οι νέες ταινίες η έκθεση της Ν. Παπασπύρου, βιβλία, δίσκοι, θέατρο 17

Κίνηση: Εκδρομή στον Βοϊδομάτη, Μουσεία, Βιβλιοθήκες, Ράδιο, 35 Πανεπιστήμιο και πολλά ακόμα

Αγορά: Το Φίλοιτρον, τα καφ της πόλης και το φαγητό στο σπίτι σας, με ένα τηλεφώνημα 45

ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΝΝΕΝΑ
Τεύχος 2, 31 Οκτωβρίου 1997 Τιμή 250 δρχ.

Εκδότης: Νίκος Αλμπανόπουλος **Αρχισυντάκτης:** Φιλήμων Καραμήτσος **Σε αυτό το τεύχος συνεργάζονται:** Γιάννης Παπαδημητρίου, Γιώργος Κοκκώνης, Βασίλης Νιτσιάκος, Μαρία Ζουμπούλη, Μαρία Παπαδοπούλου, Όλγα Θεοδοροπούλου, Άρης Λιάβας, Ελένη Παπαδάκη, Φωτεινή Καραμήτσου, Τάνια Φαρμάκη, Κώστας Κόμης, Ορέστης Παπανικολάου, Δ. Βρούνης, Θοδωρής Αλεξίου
Διαφημίσεις: Γρηγόρης Λαγδάς, τηλ. 67474 **Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση, Διαχωρισμοί Πολύχρωμο, Φωτογραφία:** Χ. Γκλίβας, **Σκίτσο:** Δημήτρης Χαντζόπουλος **Εκτύπωση** Τυποεκδοτική Ηπείρου, Πέραμα Ιωαννίνων
Διεύθυνση περιοδικού: Χατζή Πελλερέν 8, 452 21 Ιωάννινα, τηλ. - fax: 0651 22348 - Ετήσια Συνδρομή 5,000 δρχ.

Η έκρηξη σε Εργαστήριο Ζαχαροπλαστικής της οδού Ζυγομάλλη στο κέντρο της πόλης πριν από μερικές μέρες, μας θύμισε αναπόφευκτα τα σχετικά δημοσιεύματα της **Εφημερίδας** για το ίδιο εργαστήριο. Λυπηρό, καθώς η επίκληση των δημοσιευμάτων γίνεται υπό την σκιά του τραυματισμού (ευτυχώς ελαφρού) ενός ανθρώπου που εργαζόταν στο εργαστήριο την στιγμή της έκρηξης.

Σε δύο συνεχόμενα δημοσιεύματα η Εφημερίδα είχε επισημάνει τις παρανομίες από τις οποίες συνοδευόταν η λειτουργία του Εργαστηρίου. Ένα πάρκινγκ (γράφουμε) έχει παρανόμως μετατραπεί σε εργαστήριο ζαχαροπλαστικής και ο ιδιοκτήτης του έχει παρανόμως τοποθετήσει για την διευκόλυνσή του στη μέση του δρόμου δύο τεράστια τσιμεντένια βαρέλια. Από όσο δε γνωρίζουμε είχαν προηγηθεί και ενυπόγραφες καταγγελίες περιόικων στον Δήμο για το ίδιο θέμα.

Αποτέλεσμα: Χρειάστηκαν μήνες (!) για να απομακρυνθούν τα βαρέλια ενώ από ότι φαίνεται δεν άλλαξε τίποτα στο καθεστώς της μετατροπής του πάρκινγκ σε Εργαστήριο και πιθανότατα δεν έγινε κανένας έλεγχος στις συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας όλο αυτό το διάστημα. Μήπως αν όλα αυτά είχαν γίνει όπως έπρεπε, η έκρηξη και ο τραυματισμός θα είχαν αποφευχθεί;

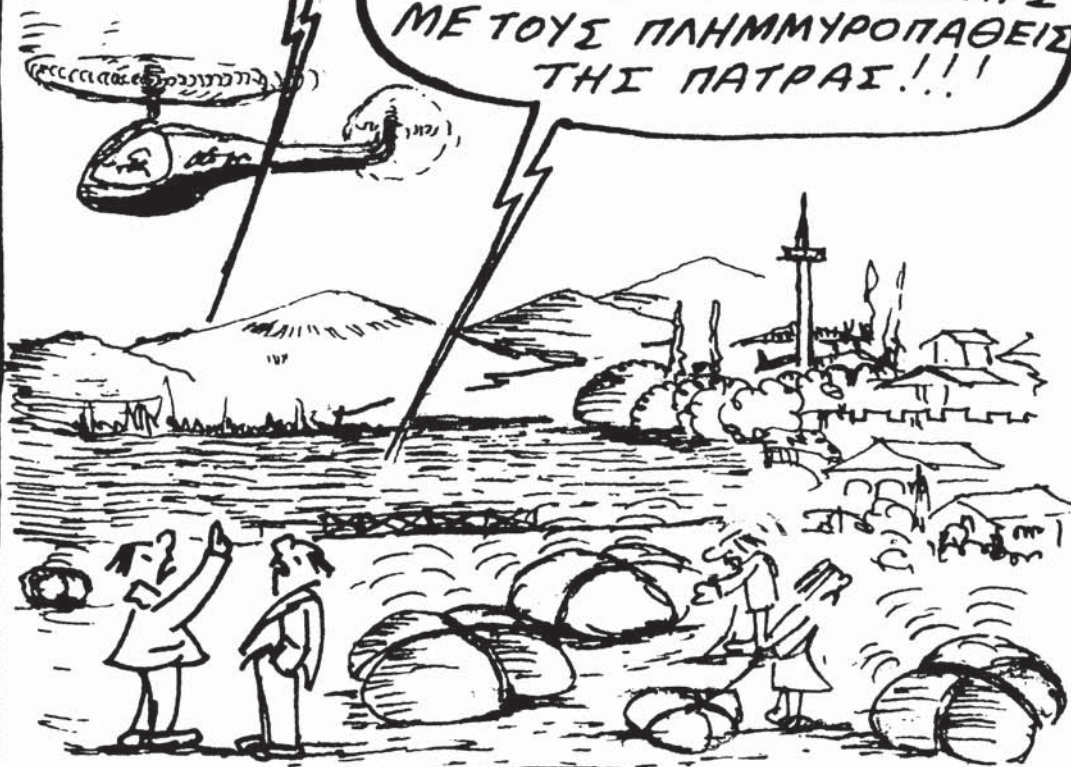
Εκ των υστέρων, αναρωτιέται κανείς ποιος έχει την πραγματική ευθύνη για το συμβάν. Ο ιδιοκτήτης -αν το ατύχημα οφειλόταν σε παραλείψεις του και αμέλεια των κανονισμών ασφαλείας- ή οι αρμόδιες υπηρεσίες που απέφευγαν να τον ελέγξουν, παρόλο που είχαν γραπτά δημοσιεύματα και καταγγελίες;

Σε αυτές τις περιπτώσεις το χειρότερο από όλα είναι η λογική που επικρατεί: Ένας επαγγελματίας κάνει την δουλειά του, να τον φάμε; Σωστά.... Ένας άλλος για την δικιά του μπαζώνει εδώ, ένας τρίτος κλείνει τον δρόμο εκεί.... Όλες οι μικρές καθημερινές παρανομίες που λίγο ενοχλούν, εκτός και αν προκύψει κάτι που θα μετατρέψει (στην τύχη) τον «επαγγελματία που ως τώρα έκανε την δουλειά του» σε αποδιοπομπαίο τράγο...

ΧΑΝΤΖΟ... ΜΑΡΕΣ

ΜΑ ΓΙΑΤΙ ΚΑΝΟΥΝ ΡΙΨΕΙΣ
ΑΠΟ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΟΥ
ΜΕ ΠΡΟΤΕΣ
ΒΟΗΘΕΙΕΣ;

ΚΑΝΤΕ ΤΟ ΚΟΡΟΪΔΟ!
Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΜΑΣ
ΜΠΕΡΔΕΨΕ ΛΟΓΟ ΛΙΜΝΗΣ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΛΗΜΜΥΡΟΠΑΘΕΙΣ
ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ!!!

Πέντε τρόποι να γλιτώσεις το πνιξιμό
απο πλημμύρα στην Ελλάδα:

- 1) Να μη ζεις στην Ελλάδα!
- 2) Να μη βρέξει ποτέ!
- 3) Να είσαι ναυτικός, οπότε το πολύ να πνιχτείς σε ναυάγιο, αλλά τότε:
"ο πνιγμένος τις σταλαματιές δεν τις φοβάται!"
- 4) Να είσαι φελός! (οχι δεν υπάρχει υπαινιχμός για τις μεταρρυθμίσεις Αρσένη)
- 5) Να είσαι γαρι, γαράς η... πτωχάρης περα βρέχει!!

ΣΧΟΛΙΑ

Κατάργηση του ΙΓΜΕ;

* Ας προσέξουμε λίγο τη διαγραφόμενη κατάργηση του παραρτήματος της Πρέβεζας, όπως και άλλων επαρχιακών πόλεων, του ΙΓΜΕ. Δεν είναι τόσο το γεγονός ότι αντιβαίνει στις εξαγγελίες περί αποκέντρωσης αλλά ότι συμπυκνώνει την ουσία του θαλασσοκράτους για το δημόσιο τομέα ("συρρικνώστε τις δημόσιες υπηρεσίες, που δεν φέρνουν έσοδα"). Διανοείται κανείς τί μπορεί να σημαίνει για το περιβάλλον της περιφέρειας η υιοθέτηση της γραμμής "έρευνα μόνο αν μπορεί να βρει χρηματοδότες";

Πολύτεκνο κιτς

* Έχουμε βαρεθεί το παραμύθι με την προσφορά των πολύτεκνων στο απειλούμενο έθνος. Η θέσπιση μέτρων υπέρ των πολύτεκνων οικογενειών αποτελεί υποχρέωση του κράτους πρόνοιας και όχι πολιτική τουρκοφαγίας.

Ποιος "έμπασε" τ

Η δολοφονία του Καποδίστρια, έργο του Διονυσίου Τσόκου(1850)

Καθώς άρχισε και συνεχίζεται η κοινοβουλευτική συζήτηση πάνω στο σχέδιο "Ιωάννης Καποδίστριας" για τις αναγκαστικές συνενώσεις των κοινοτήτων, φαίνεται πως η κυβέρνηση αρχίζει να συνειδητοποιεί τις διαστάσεις του προβλήματος και τον κίνδυνο να μετατραπεί σε μπούμεραγκ για την αξιοπιστία της.

Το μείζον πρόβλημα δεν συνιστούν ασφαλώς ούτε οι αντιδράσεις στη λογική του νομοσχεδίου, που εκδηλώθηκαν στην αρχή, ούτε οι φωνές εναντίον της οποιασδήποτε συνένωσης. Γιατί είναι πραγματικά δύσκολο να διαφωνήσει κανείς ότι από τη μια μεριά ο ανορθολογικός κατακερματισμός σε χιλιάδες προβληματικούς Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης αποτελεί παθολογικό σύμπτωμα της χώρας μας ενώ από την άλλη οι εθελούσιες συνενώσεις όντως προσέκρουσαν σ' ένα πλέγμα τοπικών προνομίων και συμφερόντων και γι' αυτό δεν είχαν καμιά τύχη να προχωρήσουν.

Απ' την άποψη αυτή είναι απολύτως εξηγήσιμη η ταλάντευση, που παρατηρείται στα κόμματα της αντιπολίτευσης (πλην ίσως του "αρχαγούσ" ΚΚΕ), ανάμεσα στην παραδοχή της παραπάνω πραγματικότητας και στην ανάγκη πολιτικής επένδυσης στο αναδυόμενο "αντι-συνενωτικό" μέτωπο: Ο νέος αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας τροποποιεί τη στάση του απέναντι στο νομο-

Μαυρομιχαλαίους ;

σχέδιο περίπου κάθε εβδομάδα, η Κεντρική Πολιτική Επιτροπή του Συνασπισμού διχάστηκε, συζητώντας επί της αρχής του ενώ ο κ. Τσοβόλας αντιμετώπισε πιο ... δραστικά το πρόβλημα, διαγράφοντας ένα βουλευτή του που τόλμησε να μιλήσει υπέρ αυτού.

Κι όμως, η Κυβέρνηση αδυνατεί να κεφαλαιοποιήσει αυτά τα πολιτικά προβλήματα της αντιπολίτευσης. Και οι λόγοι δεν έχουν να κάνουν με τις όποιες βάσιμες ενστάσεις επί της αρχής του νομοσχεδίου (λ.χ. αμφιβάλει κανείς ότι η συγκέντρωση της εξουσίας θα δημιουργήσει αδιαφανέστερα πελατειακά δίκτυα και συμφέροντα;) αλλά με τον αναξιόπιστο τρόπο, με τον οποίο χειρίστηκε η Κυβέρνηση την εφαρμογή του " Καποδίστρια" και το σχεδιασμό των νέων Δήμων.

Το έλλειμμα της αξιοπιστίας εμφανίζεται από την πρώτη κιόλας στιγμή, από την επιλογή του ονόματος για το σχέδιο των συνενώσεων, αφού είναι γνωστό ότι η κατάργηση των ιστορικών Κοινοτήτων και η δημιουργία Δήμων δεν θεσπίστηκε από τον Καποδίστρια αλλά από την βαυαρική αντιβασιλεία με το Β.Δ. της 21.12.1833 (ο υπογράφων το έχει επισημάνει τον προηγούμενο Απρίλιο στο αντίστοιχο φύλλο της "Εφημερίδας"). Φαίνεται, όμως, πως για τον κ. Παπαδόπουλο και τους επιτελείς του, οι ανάγκες επίκλησης ενός ιστορικού προηγούμενου καθαρά "ελληνικού" και "εκσυγχρονιστικού" δικαιολογούν την οποιαδήποτε ιστορική πλαστογραφία. Αντιπαρέχονται μάλιστα τις σχετικές επισημάνσεις με το εκπληκτικό επιχείρημα ότι και ο Καποδίστριας είχε κατά νου τη διοικητική μεταρρύθμιση !

Και αν η κοινή γνώμη δεν ασχολείται με ιστορικά προβλήματα, δεν συμβαίνει το ίδιο με τον χωροταξικό σχεδιασμό των νέων Δήμων. Αντί το Υπουργείο Εσωτερικών να θωρακίσει με επιστημονικό κύρος και αξιοπιστία την δύσκολη έτσι κι αλλιώς διαδικασία, αντί να συγκροτήσει επιστημονικές ομάδες με πολλές ειδικότητες και μεγάλη άνεση χρόνου, ενήργησε με γνώμονα τις επερχόμενες δημοτικές εκλογές και παρέπεμψε το πρόβλημα σε πολιτικά ή υπηρεσιακά όργανα (ΤΕΔΚ σε πρώτη βάση, Περιφερειάρχες σε δεύτερη και Υπουργείο Εσωτερικών στην τρίτη) ελεγχόμενα μεν από το ΠΑΣΟΚ αλλά και επιρρεπή με πιέσεις παραγόντων και ενδοκομματικούς συσχετισμούς. Για το νομό μας ειδικά, οι σχετικές προειδοποιήσεις έγιναν από τον

Ας σταματήσει επιτέλους το εθνικιστικό κίτς

Ελληνοτουρκική φιλία

* Επί τη ευκαιρία,

δίνουν και παίρνουν τα πρωτοσέλιδα για τις τουρκικές αεροπορικές και ναυτικές προκλήσεις στο Αιγαίο, εξαφανίζονται όμως οι ειδήσεις, που μπορούν να προωθήσουν την κατανόηση και συμπάθεια των δύο λαών. Πόσοι αλήθεια μάθατε ότι το μοναδικό εργαστήριο κλινικής ψυχολογίας σε νοσοκομείο της Κωνσταντινούπολης πήρε ελληνικό όνομα και συγκεκριμένα το όνομα του ιδρυτή του, ομογενή επιστήμονα **Γιάννη Αναστασιάδη**; Θα μπορούσατε να φανταστείτε κάτι ανάλογο στην Ελλάδα ;

Ποιος "έμπασε" τους Μαυρομιχαλαίους ;

Γραμματέα της ΤΕΔΚ Τάσο Βασιλείου (στη συνέντευξη Τύπου εκπροσώπων του Συνασπισμού στις 9-9-1997), ο οποίος επισήμανε ότι η Επιτροπή σε επίπεδο Περιφέρειας ουσιαστικά δεν λειτούργησε αλλά υποκαταστάθηκε από τις προσωπικές συναντήσεις του κ. Κίτη με τους ενδιαφερόμενους κοινοτάρχες.

Για να ολοκληρωθεί η εικόνα ας προσθέσουμε την κατάργηση και αυτών των ελάχιστων Δήμων που προήλθαν από εθελούσια συνένωση (ας μη μας διαφεύγουν επίσης οι καταγγελίες του Προέδρου των Βαριάδων Μιλτιάδη Χήρα, δημοσιευμένες και στην εφημερίδα "Ηπειρος" της 29-5-1997, για την αβελτηρία των υπαλλήλων του υπουργείου Εσωτερικών να εγκρίνουν τον επίσης εθελούσιο Δήμο Ολύτικας, επιμένοντας σε ερωτήσεις, πόσο "ελληνικό" είναι το συγκεκριμένο τοπωνύμιο), αρκετά κραυγαλέα φαινόμενα είτε στον χωροταξικό σχεδιασμό (όπως η διάσπαση κοινοτήτων και ο διαμοιρασμός των συνοικισμών σε διαφορετικούς δήμους) είτε στην ονοματοθεσία και τέλος τις αλχημείες σε άλλες περιοχές της χώρας (σε βάρος λ.χ. της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη ή τις πληροφορίες για μεταβολή της έδρας Δήμου στην Αρκαδία στο στάδιο εκτύπωσης (!) του νομοσχεδίου, ύστερα από παρέμβαση του Υπουργού κ. Γιαννόπουλου). Είναι επομένως η ίδια η κυβέρνηση που έδωσε το μήνυμα των παρασκηνιακών πιέσεων και της ανάμειξης παραγόντων, που "έμπασε από την πίσω πόρτα τους Μαυρομιχαλαίους", και υπονόμωσε τον "Καποδίστρια".

Η συνειδητοποίηση αυτή συνιστά το ισχυρότερο πλήγμα στην εικόνα της κυβέρνησης

Σημίτη, αφού μέχρι τώρα είχε κατορθώσει να παρουσιάζεται ως σκληρός μεν αλλά πάντως δίκαιος διαχειριστής. Ίσως αυτή την εξέλιξη διαισθανόμενος ο Υπουργός Εσωτερικών να έκανε ενώπιον της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης την πρώτη του αναδίπλωση, αναγνωρίζοντας ότι υπάρχουν ατέλειες

στον χωροταξικό σχεδιασμό, που όμως μπορούν να διορθωθούν εν καιρώ από τις τοπικές κοινωνίες και τα νέα δημοτικά συμβούλια. Καθώς όμως είναι εξαιρετικά δύσκολο να επιτευχθούν οι ειδικές πλειοψηφίες, που απαιτεί ο Δημοτικός & Κοινοτικός Κώδικας, το ερώτημα, γιατί να μη διορθωθούν τώρα, με αδιάβλητα κριτήρια και όχι με παρασκηνιακές πιέσεις, τα σφάλματα στην χωροταξία και τα ονόματα, αποκτά καιρία σημασία.

Αλέκος Παπαδόπουλος

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές ο κ. Παπαδόπουλος δεν έχει ακόμη επισκεφθεί την πόλη μας για τον εορτασμό της 28ης Οκτωβρίου, οπότε και αναμένονται δηλώσεις του για τον "Καποδίστρια". Μπορεί, όμως, με βεβαιότητα να προεικάζει κανείς ότι θα κινούνται στο ίδιο μήκος κύματος με την Κυριακάτικη συνέντευξη Τύπου της Ν.Ε. Ιωαννίνων του ΠΑΣΟΚ και των κυβερνητικών βουλευτών και την αρθρογραφία (στο "Βήμα της Κυριακής") του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας κ. Κίτη: εύσημα στην τόλμη του ΠΑΣΟΚ που δεν υπολογίζει το πολιτικό κόστος.

Ώρες - ώρες τα κυβερνητικά στελέχη μοιάζουν να δείχνουν υπέρμετρη αυτοπεποίθηση και εμπιστοσύνη στην ικανότητά τους να ελίσσονται και να αποσιωπούν τα προβλήματα ουσίας. Απομένει να δούμε αν θα δικαιωθούν.

Τα Γραμμενοχώρια που έγιναν ... Άγραφα

Τα Άγραφα αποτελούν ανθρωπογεωγραφικές περιοχές που οφείλουν το όνομά τους κατά την παράδοση, στη μη καταγραφή τους στα οθωμανικά κατάστιχα. Σ' αυτή την περίπτωση βέβαια η μη-καταγραφή σήμαινε και ελευθερία, σήμαινε και μη-υποταγή στους κεντρικούς μηχανισμούς της Πύλης. Εξού και το πνεύμα που αναπτύχθηκε εκεί αλλά και ο ρόλος που έπαιξαν οι Αγραφιώτες στον απελευθερωτικό αγώνα.

Τα Γραμμενοχώρια μας, αντίθετα, ξέρουμε από την ιστορία ότι υπέστησαν τους πιο σκληρούς όρους της υπαγωγής στο οθωμανικό σύστημα με την κολιγοποίηση των αγροτών της περιοχής. Ενεργοποιήθηκαν σε ανθρωπογεωγραφική και πολιτισμική ενότητα γύρω από το χωριό Γραμμένο, εξού και το όνομά τους, και έτσι τα ξέρουμε μέχρι τώρα συνδέοντάς τα μάλιστα και με συγκεκριμένα πράγματα όσον αφορά την κοινωνική του ιστορία (π.χ. φτωχά παιδιά που έγιναν ευεργέτες) και τα παραγωγικά του χαρακτηριστικά (π.χ. καλλιέργεια αμπέλου - παραγωγή κρασιού). Αυτή η ενότητα είναι μια από τις πολλές (Ζαγόρι, Πωγώνι, Λάκκα Σούλι κλπ.) που συγκροτούν την Ήπειρο ως μια ενότητα μέσα από τις επιμέρους τοπικές διαφορές.

Αυτή την ενότητα όπως και άλλες βέβαια, (βλ. Λάκκα Σούλι) έρχεται να καταργήσει ο πολύς «Καποδίστριας» όχι απλώς αγνοώντας την ονομασία του αλλά διασπώντας την σε δύο κομμάτια, τα οποία εντάσσει σε διαφορετικούς δήμους. Να λοιπόν πως τα «Γραμμένα χωριά» γίνονται «Άγραφα» από μια άλλη κεντρική

εξουσία και με εντελώς άλλους βέβαια όρους, όρους που σημαίνουν όχι όπως στην περίπτωση των Αγράφων ανυποταγή και ελευθερία, αλλά, αντίθετα, περιφρόνηση της ιστορίας και της ιδιαιτερότητάς τους και ώθηση σε μια τεχνητή διάσπαση που πράγματι είναι, όπως θα 'λεγε κι ο λαός μας, από τα «άγραφα».

Όμως τα «άγραφα» της εξουσίας δεν μπορούν να σβήσουν τα «γραμμένα» της ιστορίας και των συνειδήσεων. Η αναζήτηση πλαστών ενοτήτων και συνεχειών μέσα από την εφεύρεση αρχαιοπρεπών ονομάτων δεν μπορεί να εξοντώσει την άλλη συνέχεια, αυτή που υπάρχει στις συνειδήσεις των ανθρώπων και αφορά και τον τόπο και το χρόνο. Οι Γραμμενοχωρίτες, όπως και να τους βαφτίσει καταναγκαστικά ο «Καποδίστριας» θα συνεχίσουν να υπάρχουν ως συλλογική συνείδηση και πολιτισμική οντότητα, για ν' αποδείξουν γελοιοποιώντας την αλαζονεία της εξουσίας **ότι η ζωή δίνει τις απαντήσεις από μόνη της.**

Η ιστορία όταν τη διαχειρίζεται αυταρχικά και με αλαζονεία η εξουσία, καταντά μια οδυνηρή ειρωνεία για τους πολλούς. Η ειρωνεία όμως είναι μεγαλύτερη όταν οι υπερβολές στο όνομα της δύναμης ή της πολιτικής πυγμής οδηγούν στη γελοιότητα. Ας σας παν και σας πουν όπου και όπως θέλουν, Κοβιλιανίτες, Γραμμενιάτες, Περάτες κλπ. Το πολύ-πολύ οι νεότεροι να χρειαστεί να ψάξουν περισσότερο πίσω από τα ψεύτικα αρχαία δήθεν ονόματά σας. Καλό θα τους κάνει. Θα μάθουν καλύτερα την ιστορία. Και κυρίως την ειρωνεία της ...

ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ

από τον Φιλήμονα Καραμήτσο

Πώς να γίνει αξιόπιστος και σοβαρός ο τοπικός τύπος και να αντικαταστήσει τον αθηναϊκό στις προτιμήσεις των ντόπιων αναγνωστών όταν δεν βγάζει μιλιά για την πολιτική σκευωρία που εξυφαίνεται χρόνια τώρα γύρω από τον Γιώργο Μπαλάφα. Για να μη μιλήσουμε για την έρευνα του Φλας που έδειξε ότι το 40% από τους 112 βουλευτές μας είναι υπέρ της αποποινικοποίησης των ναρκωτικών κι εδώ ακόμα ασχολούμαστε με τις φοβίες πρώην επιθεωρητών δημοτικών σχολείων που γράφουνε ακόμα για τη "μάστιγα του λευκού θανάτου".

Το κόστος της ιστορίας

Διαβάζοντας στο προηγούμενο τεύχος την κριτική του Γιάννη Παπαδημητρίου στους όψιμους υποστηρικτές της νέας χάραξης της Εγνατίας οδού στη Δωδώνη (Λαλιώτης και Σία) θυμηθήκαμε ένα παλαιότερο άρθρο του Ηπειρωτικού Αγώνα. Έγραφε λοιπόν στις 17 Ιουλίου ο Κ.Γ. (Κυρούσης Γιώργος): "... κάποια οικολογική οργάνωση προσέφυγε στο Συμβούλιο της Επικρατείας για περιοχή "καφετιάς αρκούδας" και δικαιώθηκε. Παρόμοιες περιπτώσεις εκρεμμούν πολλές, ενώ μόνο η αλλαγή της μελέτης στην περιοχή της Δωδώνης στοίχισε την απώλεια ενός χρόνου στην εκτέλεση του έργου (τουλάχιστον) και 15 δις δρχ... Όμως η Ελλάδα είναι ένα τεράστιο οικολογικό πάρκο και μια χώρα διάσπαρτη με αρχαιολογικά ευρήματα. Μ' αυτή λοιπόν τη λογική, δεν θά 'πρεπε να γίνει κανένα έργο, για να μη δημιουργητάι θόρυβος κοντά σε αρχαιολογικούς χώρους ή να μην ενοχλούνται τα ζώα στα βουνά".

Η "διάσπαρτη" Δωδώνη σας εύχεται καλό ξημέρωμα.

Τσε

Η διαυγής διαπίστωση του Πρωϊνού Λόγου (21/10) αφιερωμένη σε όσους θυμούνται επιλεκτικά το παρελθόν τους: «Τα υπόλοιπα του Τσε Γκεβέρα, σε βιβλία, αφίσσες, κονκάρδες και

ιδέες ξεπουλούν σε τιμή ευκαιρίας οι παλαιοί "επαναστάτες" και θαυμαστές του. Οι πρωτοκλασσάτοι και... πρωτοπόροι της "επανάστασης" απαρνήθηκαν τις ιδέες του, βολεμένοι τώρα σε φιλελεύθερες και εκσυγχρονιστικές αναπαντικές πολυθρόνες! Μερικοί απ' αυτούς σιτίζονται στο περιβάλλον του κ. Πρωθυπουργού! Αυτοί μιλούν τώρα για..." πολιτικό ρεαλισμό", για να δικαιολογήσουν το ξεπούλημα του Τσε!». Η μομφή, προφανώς, αφορά το νεότευκτο περιβάλλον του πρωθυπουργού, επισημαίνουμε, όμως, ότι δεν ξέχασαν όλοι και δεν έγιναν όλοι εξουσιαστές κι ασ μην τους ξέρει η εφημερίδα.

Η άποψη των...δελτίων

Την Τρίτη 21 του μήνα ο Ηπειρωτικός Αγώνας και ο Πρωϊνός Λόγος δημοσίευσαν ίδιο, ολόιδιο, ρεπορτάζ για τη συνάντηση χορωδιών που έγινε στα Γιάννενα πριν από δύο μέρες. Εμείς νομίζουμε ότι είναι το δελτίο τύπου που εκδόσαν οι διοργανωτές. Αν είναι, όμως, έτσι πώς δικαιολογούνται οι τίτλοι "Θαυμάσιο δείγμα δουλειάς" (Η.Α.) και "Έντυπωσιακή η Διεθνής χορωδιακή Συνάντηση" (Π.Α.), φράσεις που βρίσκονται βέβαια μέσα στο κείμενο, παρατίθενται, όμως, χωρίς εισαγωγικά, αφήνοντας να εννοηθεί ότι αποτελούν και κριτική γνώμη της εφημερίδας;

Άβατον έντυπης βλακειάς

Το θέμα που προέκυψε με τη διατήρηση του Άβατου του Αγίου Όρους και τη συμβατότητά του με τους νόμους για την ισότητα των δύο φύλων στην Ευρωπαϊκή Ένωση πιθανά να το γνωρίζετε. Ας δούμε πώς το αντιμετωπίζει ντόπιος αρθρογράφος, ο Βασίλης Γιαννάκοβας (Πρωϊνά Νέα 22/10): "Με ποιο δικαίωμα μιλάνε οι αγράμματοι της δύσης για το άβατο του Αγίου Όρους όταν

ιεν γνωρίζουν την αλήθεια του Ευαγγελίου; Άντε να μιλήσουν οι Γάλλοι, οι Άγγλοι, οι Γερμανοί, οι Βέλγοι αλλά να μιλάνε οι κρούκωλοι του Βορείου σέλα (sic) για το Άγιο Όρος και μάλιστα Σουηδοί και Νορβηγοί;" Τα γνωστά και λακώδη εθνικιστικά περί των βαρβάρων της δύσης των ποιών οι πρόγονοι έτρωγαν βελανίδια. Θυμίζουμε στον αρθρογράφο ότι το Άβατον προστατεύεται από ειδική ρύθμιση που υπογράφηκε όταν η χώρα μας έμπαινε στην ΕΟΚ. Ώρα, γιατί οι αγιορείτες μονάχοι πιέζουν για μια δεύτερη ύθμιση αφήνουμε να το σκεφθεί λίγο ο αρθρογράφος και το υζητάμε μια άλλη φορά. Επισημαίνουμε επίσης, ότι η δήλωση υποστήριξης του Αγίου Όρους που έκανε τη μεγαλύτερη ντύπωση ήταν αυτή της Ιταλίδας Λ. Καστελίνα, η οποία έβαια δεν γνωρίζει το Ευαγγέλιο γιατί είναι...κομμουνίστρια. Και με την ευκαιρία, Φιλανδέζα υπουργός ήταν αυτή που έθεσε το θέμα και όχι Νορβηγίδα βουλευτής (η Νορβηγία βρίσκεται στο Βόρειο Σέλας όχι, όμως, και στην .Ε.).

Λογοτεχνία για τον λαό

Η γελοιογραφία του Αλτάν από τη Βαβέλ Σεπτεμβρίου πικρωμένη στα δελτία ειδήσεων των 8.30 και τις κίτρινες υλλάδες που ανακάλυψαν τη λογοτεχνία με το βιβλίο της ιάνη.

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ, ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΠΟΛΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ:
ΗΤΑΝ ΚΟΥΦΑΛΑ Ο ΠΡΟΣΥΤΣ; ΤΙ ΠΟΥΣΤΙΕΣ ΕΚΑΝΕ
Ο ΟΡΓΟΥΕΛ; ΣΕ ΤΙ ΚΥΚΛΩΜΑΤΑ ΗΤΑΝ Ο ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΦΣΚΙΣ

Κρίσεις και επικρίσεις

τους αναγνώστες που μας είπαν «κριτές των πάντων» επιμαίνουμε ότι είμαστε κριτές όσων διαβάζουμε. Αλίμονο.

Ο Άλλος Τύπος

Σαπουνόπερες από ριάλιτυ σόου;

Στο σοβαρό λοιπόν Μέγκα ο καλός δημοσιογράφος Ν. Χατζηνικολάου κάνει "νέου τύπου" εκπομπές με σαρανταπεντάρηδες πολιτικούς αστέρες, τον Αβραμόπουλο, τον Παπαντωνίου και λοιπούς. Στόχος η ανάδειξη της ανθρωπίνης διάστασης... Όχι βέβαια σαν τα "χυδαία" ριάλιτυ σόου με τις λεπτομέρειες για τη ζωή μικρομεσαίων θυμάτων της κοινωνίας μας. Αλίμονο, εδώ υπάρχει καθωσπρεπισμός, γκλαμουριά, αφόρητος συντηρητισμός μέσω όρων σε ερωτήσεις, απαντήσεις, ύφος και στίλ. Καμία σχέση με τα προβλήματα του κόσμου και μ' αυτούς που τα δημιουργούν και τα διαχειρίζονται, δηλαδή τον Αβραμόπουλο, τον Παπαντωνίου και τους άλλους. Ο στόχος, προφανώς, οι υφιστάμενοι, της πολιτικής τους υπήκοοι -τηλεθεατές να συνηθίσουν με την ιδέα: "άνθρωπο είναι και αυτοί, αδυναμίες έχουν, η γυναίκα τους τους περιμένει με κατανόηση στο σπίτι, τα παιδιά δεν τους χαιρόνται όσο θέλουν...". Η άλλη πλευρά λοιπόν των ριάλιτυ σόου είναι αυτές οι σημμένες σαπουνόπερες των σοβαροφάνων δημοσιογράφων και των αντίστοιχών (τους) πολιτικών.

Σχόλιο της Εποχής, Κυριακή 26 Οκτωβρίου.

Ο Τάσος Παπασταύρος για το παρελθόν και το παρόν της πόλης

Στην δεύτερη μιας σειράς συνεντεύξεων με πρόσωπα που διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην πόλη των Ιωαννίνων, μιλήσαμε με τον **Τάσο Παπασταύρο**. Όπως είναι γνωστό ο κ. Παπασταύρος ηγείται της αντιπολίτευσης στο Δημοτικό Συμβούλιο. Είχε χάσει τις δημοτικές εκλογές του 1994 από τον σημερινό Δήμαρχο, **Ελευθέριο Γκλίναβο** με διαφορά λίγων εκατοντάδων ψήφων, σε μια βραδιά «θρίλερ», με το αποτέλεσμα της αναμέτρησης να κρίνεται από τα ψηφοδέλτια των τριών τελευταίων εκλογικών κέντρων. Ο κ. Παπασταύρος μας μιλάει για ό,τι τον ρωτάμε: Το πολυεθνικό παρελθόν της πόλης, την πολεοδομία της, την σημερινή Δημοτική Αρχή, το ΔΗΠΕΘΙ και φυσικά τα σχέδιά του για τις επόμενες εκλογές. Και όπως είναι φυσικό, η συζήτηση ξεκινάει από εκείνο το βράδυ του Οκτώβρη 1994.

Μικρόπολις: Είχα ζησει την βραδιά των δημοτικών εκλογών του 1994 -από άλλο στρατόπεδο οφείλω να πω- και θυμάμαι πόσο κοντά είχατε φτάσει στη νίκη, χωρίς να την γευτείτε. Πρέπει, το να χάνεις έτσι, να είναι κάπως σκληρό. Και με είχε εντυπωσιάσει βέβαια και το γεγονός ότι σπεύσατε στο εκλογικό κέντρο του αντιπάλου, του νικητή πλέον, αμέσως μετά την τελική ανακοίνωση των αποτελεσμάτων για τον συγχαρείτε. Όπως και να έχει, απαιτεί μια γενναιοψυχία κάτι τέτοιο. Τι συναισθήματα κυριαρχούσαν μέσα σας εκείνο το δύσκολο βράδυ;

Τάσος Παπασταύρος: Όταν παίζεις σ' ένα παιχνίδι πρέπει να γνωρίζεις ότι μπορεί όχι μόνο να κερδίσεις, μα και να χάσεις. Ιδιαίτερα όταν η νίκη δεν είναι για σένα ζήτημα ύπαρξης. Ήμουν, συνεπώς, προετοιμασμένος για την ήττα, γι' αυτό και θεώρησα αυτονόητο, την ίδια στιγμή που ανακοινώνονται τα αποτελέσματα να πάω στον εκλεγμένο Δήμαρχο και να τον συγχαρώ. Μάλιστα, κάποιοι "σκληροί" του χώρου μου τότε με επιτίμησαν.

Και σήμερα το κάνουν μέσω δικών τους τοπικών εφημερίδων. Λένε ότι η αντιπολίτευση που ακολουθείτε στο Δημοτικό Συμβούλιο είναι πολύ «μαλακή».

Ναι, το κάνουν γιατί θεωρούν ότι άσκηση πολιτικής είναι οι άναρθρες κραυγές, οι προπηλακισμοί και οι λεονταρισμοί. Με την πολιτική που επέλεξα και επιλέγω θα συνεχίσω ως τις επόμενες εκλογές και θα είμαι ξανά υποψήφιος άσχετα αν θα με υποστηρίξει η ΝΔ ή όχι. Υποθέτω, βέβαια ότι έχω τη στήριξη της ΝΔ, δεν νομίζω ότι θα υπάρξει κανένα πρόβλημα σε αυτό το ζήτημα. Ευελπιστώ, μάλιστα, ότι θα έχω τη στήριξη και άλλων κομμάτων γιατί αν δείτε τα προγράμματα των άλλων υποψηφίων το 1994 θα καταλάβετε ότι δεν υπάρχουν ουσιαστικές διαφορές σε ζητήματα πόλης, εκτός ίσως του θέματος της εκμίσθωσης των δημοτικών επιχειρήσεων.

Με την ευκαιρία, εσείς πώς κρίνετε την πιθανολογούμενη ενοικίαση ή πώληση του ΞΕΝΙΑ;

Οι τουριστικές επιχειρήσεις και ειδικά το ΞΕΝΙΑ έχουν σαν σκοπό ύπαρξης ένα και μόνο: Να στηρίζουν οικονομικά τις άλλες επιχειρήσεις του Δήμου που δεν μπορούν, λογικά, να έχουν πολλά έσοδα, όπως το Πνευματικό Κέντρο ή το Θέατρο.

Δεν σας πειράζει, δηλαδή, το Δημοτικό Θέατρο να έχει ζημιές; Γιατί, από όσα γνωρίζουμε, η νεοφιλελεύθερη πολιτική της ΝΔ θέλει και τον πολιτισμό να κινείται στα πλαίσια της ελεύθερης αγοράς.

Δεν γίνεται αυτό, ειδικά στην επαρχία. Θα πρέπει να το κρατήσουμε το Θέατρο έστω κι αν δεν καλύπτει τα έξοδά του. Απλώς πρέπει να περιορίσουμε τη σπατάλη. Εδώ, όμως, έχω και

μία ουσιαστική αντίρρηση. Το Θέατρο αυτό δεν είναι Ηπειρώτικο, ο τίτλος του είναι ψευδελίγγραφος. Έχω την απαίτηση από τους διοικούντες του να παράγουν γιαννιώτες θεατρικούς συντελεστές.

Γιατί, όμως, να συντηρούμε ένα κακό ηπειρώτικο" θέατρο. Δεν είναι καλύτερα να έχουμε καλό θέατρο και πολιτισμό στην πόλη μας είναι οι μισοί ή και όλοι οι συντελεστές ένοι;

Μα δεν έχει γίνει καμιά προσπάθεια για να δοθούν οι δυνατότητες και οι ευκαιρίες στους Γιαννιώτες. Πάρτε για παράδειγμα την παραστάση του "Ταρτούφου" στις Μορφές της Λάξου, πρόσφατα. Δεν υπήρξαν ταλέντα

εκεί; Βεβαίως και να φέρουμε, αν μπορούμε, τον Λαζάνη να σκηνοθετήσει, εδώ, όμως, σήμερα, κάνουν μεταγραφές όπως στο ποδόσφαιρο, με συνεργάτες που έρχονται για μερικούς μήνες και μετά τους χάνουμε. Έχω την απαίτηση να παράγεται γιαννιώτικο θέατρο, ιδιαίτερα όταν απορροφά περίπου 240 εκατ. το χρόνο. Να επισημάνω βέβαια, ότι συνολικά ως τώρα η παρουσία του Δημοτικού Θεάτρου είναι σημαντική ενώ είναι αλήθεια ότι δεν υπάρχουν και αξιολογικά έργα ηπειρωτών δημιουργών.

Περνώντας σ' ένα άλλο θέμα, πρέπει να σας θυμίσουμε ότι ο πρώην πρόεδρος της ΝΔ, ο Μιλτιάδης. Έβερτ δήλωσε μέσα στη Βουλή, παλαιότερα, ότι οι ξένοι εργάτες τρώνε τις δουλιές των Ελλήνων. Εμείς διαφωνούμε βέβαια, αναρωτιόμαστε όμως τι στάση μπορεί να κρατά σε τέτοιες δηλώσεις και πολιτικές επιλογές ένας άνθρωπος, όπως εσείς, που στηρίζεται από την ΝΔ.

Δεν είμαι διατεθειμένος να επωμιστώ τις ανοησίες του κάθε διοικούντα της ΝΔ. Πρέπει, από την άλλη, να ομολογήσω ότι αυτά τα τέσσερα

χρόνια, δεν είχα καμιά παρέμβαση από τη ΝΔ στην άσκηση της δικής μου πολιτικής στο Δήμο. Τώρα συγκεκριμένα, για τον όρο «λαθρομετανάστες»: Πρόκειται για ένα φτηνό όρο ρατσισμού. Δεν είναι λαθρομετανάστες, αλλά άνθρωποι που έχουν ανάγκη να δουλέψουν όπως δούλεψαν και οι δικοί μας εργάτες το '60 έξω. Έπειτα, αν η Ελλάδα δεν είχε τις δυνατότητες να τους απορροφήσει δεν θα έρχονταν. Προσφέρουν και στην άσκηση της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης και στην εθνική πολιτική αν σκεφθείτε πως δεν υπάρχει σήμερα Αλβανός που να μη μιλάει ελληνικά.

Εσείς λοιπόν, αν εκλεγείτε Δήμαρχος θα κάνετε κάτι για να ανακουφίσετε τους Αλβανούς μετανάστες;

Γενικά ο Δήμος δεν έχει πολλές αρμοδιότητες. Μπορεί, βέβαια, αξιοποιώντας τις μεγάλες οικονομικές δυνατότητές του, να φτιάξει ένα κέντρο υποδοχής και να φροντίσει για την περιθάλψη και τη διατροφή όσων πεινούν. Είναι μια ρεαλιστική πρόταση.

Είστε αρχιτέκτονας και ζείτε πολλά χρόνια στην πόλη. Πότε την είδατε να αλλάζει και να χάνει το χαρακτήρα που είχε παλιά;

Η επέκταση της πόλης αρχίζει ξαφνικά το 1965, αν και στην ουσία δεν είχαμε επέκταση, γιατί αυτό θα είχε καλύτερα αποτελέσματα, αλλά ανοικοδόμηση πάνω στην παλιά πόλη που γκρεμίστηκε. Στην Δωδώνης υπήρχαν αρχοντικά που γκρεμίστηκαν σε μια νύχτα μέσα στο κλίμα της εποχής που έλεγε ότι τα νεοκλασικά ήταν των Βαυαρών κι έπρεπε να πέσουν.

Αλλά το θέμα είναι γενικότερο και έχει πολιτικές προεκτάσεις. Μετά την καταστροφή του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου όλα τα ευρωπαϊκά κράτη έτρεξαν να εξασφαλίσουν ζωτικούς χώρους επέκτασης των πόλεων και δέσμευσαν για αυτό την περίμετρο των πόλεων. Η Ελλάδα τότε είχε παρωπίδες ενώ, βέβαια, είχε και τα προβλήματα του Εμφυλίου και της αστυφιλίας. Η πολιτεία, όντας φτωχή, δεν είδε τη στέγη σαν επένδυση και κοινωνικό αγαθό, αλλά σαν μέσο αφαιμάξεως πόρων για αυτό και έχει συσσωρεύσει ως σήμερα περίπου τριάντα φόρους πάνω στην οικοδομή. Παράλληλα, δεν κατάφερε να δημιουργήσει το κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο ώστε να εργαστούν οι επιστήμονες.

Αρκεί να σας πω ότι το πρώτο σχέδιο πόλης των Ιωαννίνων δημιουργήθηκε το 1936 και το δεύτερο το 1987. Μέχρι το '87 η πόλη κινούνταν, και κινείται ακόμα στο κέντρο της, με τις επιταγές ενός ιδιοφυούς μεν μηχανικού, του **Μελιγγάνου**, ο οποίος όμως το 1936 δεν μπορούσε φυσικά να ξέρει τι θα γίνει και ποιες θα είναι οι ανάγκες μετά από 50 χρόνια. Ευτυχώς κατασκευάστηκε, σε γενικές γραμμές, καλή στέγη για τους κατοίκους και τα Γιάννενα διατήρησαν κάποιες ιδιαιτερότητες, ίσως από τύχη, ίσως για γεωπολιτικούς λόγους.

Αλλά θετικό ρόλο στην πολεοδομία της πόλης έπαιξαν με την παρουσία τους στο παρελθόν κάποιοι ευφυείς Τούρκοι διοικητές.

Και το αναφέρω γιατί φτάσαμε στο σημείο να λένε κάποιοι να ριξουμε τα τζαμιά όπως ο Νομάρχης **Χανός** το 1975 που ήθελε να βάλει στη θέση τους ένα ...σταυρό.

Έχουμε ακούσει και χειρότερα. Να τα σκεπάσουμε με πίνακες του Ιουστινιανού σε ...νεαρή ηλικία. Τρέλα! Πάντως θα υπάρχουν πάντα κάποιοι που θα έχουν παρόμοιες αντιλήψεις, το θέμα είναι να μην περνάει ο λόγος τους.

Πρόκειται περί ανεγκέφαλων. Να σας θυμίσω τον **Ρασίντ Πασά**, διοικητή των Ιωαννίνων, μορφωμένο, με μάννα Ελληνίδα, που έκαψε το 1869 την παλιά πόλη για να μπορέσει να φτιάξει ξανά το κέντρο της. Έτσι φτιάχτηκαν η Ανεξαρτησίας, η Αβέρωφ και οι κάθετοι δρόμοι στο ιστορικό κέντρο. Ή τον Οσμάν Πασά που έφτιαξε το Δημοτικό Νοσοκομείων στον Κουραμπά το 1896, με έλληνες γιατρούς, καλύτερο και από των Αθηνών. Ιστορικά δεν υπήρξαν αντιπαλότητες μεταξύ Τούρκων και Ελλήνων εκτός από μερικές αγριότητες.

Πού κατέληξαν οι περιουσίες των Τούρκων Γιαννιωτών όταν αναγκάστηκαν να φύγουν με την ανταλλαγή πληθυσμού το 1922;

Έγινε λεηλασία. Στο Διοικητήριο, εκεί που είναι σήμερα το Δημαρχείο, οι Τούρκοι είχαν ένα κτηματολόγιο που διατηρούσαν τους τίτλους ιδιοκτησίας ενώ τα αντίγραφά τους τα έστελναν στην Κωνσταντινούπολη. Το 1929 έγινε μια πρώτη απόπειρα εμπρησμού που δεν πέτυχε, πέτυχε όμως το 1932 και το έκαψε εκβάθρων. Έτσι, κάρηκαν οι τίτλοι ιδιοκτησίας και τα δικόγραφα και ήρθαν μετά οι έλληνες τσιφλικάδες με βεβαιώσεις του ελληνικού κράτους και έγιναν κάτοχοι της γης! Πώς, άλλωστε, έγιναν στα Γιάννενα αυτές οι μεγάλες περιουσίες.

Και είναι εξίσου θλιβερό ότι έγινε και το 1944 με τους Εβραίους των Ιωαννίνων...

Εκείνο που πρέπει να επισημανθεί είναι ότι οι τρεις κοινότητες, η ελληνική, η τουρκική και η εβραϊκή ζούσαν αρμονικά στα Γιάννενα. Να φανταστείτε ότι Δήμαρχος ως το 1916, τρία

χρόνια μετά την απελευθέρωση, ήταν ο **Γιαγιά Μπέης** που είχε εκλεγεί το 1910 κι παρέμεινε Δήμαρχος με απαίτηση των κατοίκων.

Ακριβώς. Και το πρόβλημα είναι ότι στις σημερινές Αρχές του τόπου, κυρίως, αλλά και στο μυαλό μερικών πολιτών, υπάρχει μια σύγχυση για το πολυεθνικό παρελθόν της πόλης, την συμβίωση, την προσφορά των άλλων εθνότητων και μια καλλιεργημένη άγνοια για το πώς αρπάχτηκαν περιουσίες, από τους Έλληνες. Βολεύει, βέβαια, να μιλάμε μόνο για τα δεινά που υπέφεραν ελληνικοί πληθυσμοί στην ιστορία και ποτέ για το αντίθετο. Και ακόμα, αυτό που άλλες πόλεις στο εξωτερικό πασχίζουν να αναδείξουν, το ιστορικό τους παρελθόν, εδώ προκαλεί ανατριχίλα και φόβο. Εσείς τι θα κάνατε ως Δήμαρχος για να αναδείξετε το πολυ-πολιτισμικό παρελθόν της πόλης;

Θα κάνω αυτό που δεν έκαναν οι προηγούμενοι, που είδαν το πρόβλημα αλλά δεν το ανέδειξαν. Θα αναδείξω τα 40, τουλάχιστον, παλιά κτίρια των Ιωαννίνων. Κανείς δεν ξέρει σήμερα τον αρχιτέκτονα **Περικλή Μενίρη** που έφτιαξε το Καπλάνειο, την Παπαζόγλειο Σχολή, το Ρολόι της πλατείας, το σπίτι του **Παρλαπά**, το Ταχυδρομείο που είναι ένα από τα πιο λιτά νεοκλασσικά της χώρας.

Τα Γιάννενα στερούνται, επίσης, ιστορικού μουσείου. Αυτό που έχουμε σήμερα στο τζαμί του **Ασλάν Πασά** έχει θρησκευτικά μόνο εκθέματα των τριών θρησκειών που πέρασαν απ' την πόλη, ενώ το Βυζαντινό Μουσείο είναι τύποις βυζαντινό, είναι κυρίως μεταβυζαντινό.

Όλα αυτά είναι μνημεία της πόλης. Όπως εμείς έχουμε την απαίτηση να σεβαστούν την Αγία Σοφία έτσι πρέπει να κάνουμε κι εδώ. Τα ούρκα λουτρά είναι απ' τα λίγα που διασώθηκαν στην Ελλάδα. Η Συναγωγή στο Κάστρο κατασκευάστηκε το 1827, είναι η αρχαιότερη σωζόμενη στη χώρα μας και λειτουργεί ακόμα και δεν υπάρχει ραββίνος. Αυτά τα μνημεία κινούνται στον τόπο, είναι γιαννιώτικα.

Λέγαμε ότι το 1945 όταν γύρισαν κάποιοι Γιαννιώτες Εβραίοι, διασωθέντες από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, βρήκαν τις περιουσίες τους στα χέρια Ελλήνων. Δεν δικαιούται κάποιας αναγνώρισης ή και αποζημίωσης κάποια;

Γνωρίζουμε τέτοιες περιπτώσεις, όπως τον ιδιοκτήτη του σπιτιού που το λένε σήμερα το «Καμένο» στην Κουντουριώτη που γύρισε και βρήκε να το κατέχουν άλλοι. Η πόλη οφείλει τιμή και ηθική αναγνώριση στους Εβραίους. Περιουσίες, βέβαια, δεν μπορούν να αποδοθούν. Υπάρχει θέμα, άπτεται όμως νομικών και πολιτικών ζητημάτων και δεν μπορώ να απατήσω.

Σήμερα στο ιστορικό κέντρο της πόλης δίνονται συνεχώς νέες άδειες για μπαρ. Ποια είναι η γνώμη σας;

Αμέλησε η δημοτική αρχή, τρία χρόνια τώρα, να φτιάξει ένα χάρτη χρήσεων γης που θα δείχνει πού επιτρέπεται ή όχι η δημιουργία κέντρων διασκέδασης. Δεν μπορείς να αρνηθείς το δικαίωμα στη διασκέδαση του πολίτη ή του επαγγελματία αλλά πρέπει να υπάρχουν κανόνες. Σήμερα όλα επιτρέπονται και όλα απαγορεύονται. Ειδικά για την οδό Κουντουριώτη διαφώνησα στο να δοθούν άδειες γιατί αυτός ο δρόμος είναι τόπος κατοικίας κι όχι διασκέδασης...

Σωστά. Κάπου εκεί κατέληξε και η συζήτηση με τον Φίλιππα Φίλιο στο προηγούμενο τεύχος. Την διαβάσατε;

Ναι και ήταν ενδιαφέρουσα!

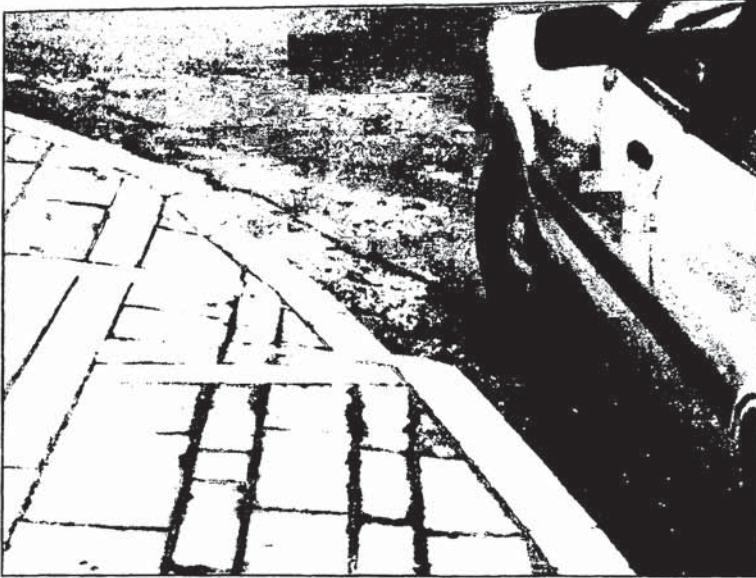
Νομίζουμε ότι και η σημερινή ήταν εξαιρετικά ενδιαφέρουσα και ιδιαίτερα τα όσα μας είπατε για την ιστορία και την εξέλιξη αυτής της πόλης. Σας ευχαριστούμε!

Και εγώ ευχαριστώ!

Τη συνέντευξη του Τάσου Παπασταύρου πήραν στις 20 Οκτωβρίου 1997 οι Ν.Α. και Φ. Κ. Τη φωτογραφία τράβηξε ο Χρήστος Γκλίβας.

Γιάννενα: Μια πόλη άδικη για όσους δεν μπορούν να κινηθούν

Διάβαση στο κέντρο της πόλης, φωτ. Μικρόπολις

Όλοι μας θεωρούμε ότι αυτό που βλέπουμε γύρω μας κάθε μέρα, είναι, το λιγότερο, φυσιολογικό και συνηθισμένο. Για κάποιους άλλους, όμως, τα πράγματα είναι απλώς διαφορετικά. Όλοι όσοι έχουν κάποια αναπηρία και έχουν "ειδικές ανάγκες", όπως πολιτικώς ορθά λέμε, βλέπουν τη ζωή στην πόλη τους σαν ένα εξωγήινο, σχεδόν, σύμπαν. Είναι αστείο γιατί όσα για μας τους "κανονικούς" είναι συχνά μια απεχθής συνήθεια, για εκείνους είναι ένας απλησίαστος στόχος. Μια βόλτα στη Δωδώνης γι' αυτούς που μπορούν να μετακινηθούν μόνο με καροτσάκι μετατρέπεται σε μια μεγάλη περιπέτεια με αβέβαιο τέλος. Πεζοδρόμια στενά και γεμάτα λακούβες και το κυριότερο ψηλά, χωρίς δυνατότητα πρόσβασης. Κι αν ακόμα ανέβει το καροτσάκι δεν θα μπορέσει να κατέβει ή να περάσει απέναντι αφού θα βρεθεί μπροστά σ' ένα τείχος παρκαρισμένων αυτοκινήτων. Η πόλη μας είναι φτιαγμένη για αρτιμελείς (τι ρατσιστικά υπονοούμενα κρύβει αλήθεια αυτή η λέξη!) κι όποιος αδυνατεί να κινηθεί μόνος του ας καταγραφεί στους μειονεκτούντες κι ας μείνει στο σπίτι του.

Τα τελευταία χρόνια βέβαια, χάρη στην ευρωπαϊκή νομοθεσία, κατασκευάζονται ειδικές ράμπες όπως αυτές στο Δικαστικό Μέγαρο, στη Νομαρχία ή στη ΔΕΗ. Μένουμε, όμως, με την απορία πώς θα φτάσει ο ανάπηρος πολίτης στο

κτίριο όταν έχει αποκλειστεί λίγο πιο πέρα στο υψωμένο πεζοδρόμιο ή ανάμεσα στα αυτοκίνητα. Για τα κτίρια της Αστυνομίας του ΟΤΕ ή του Ταχυδρομείου αναμένουμε ακόμα τις αλλαγές. Στα όρια του γελοίου είναι και όσα συμβαίνουν με την κατασκευή νέων πεζοδρομίων. Στην Αβέρωφ και σε τμήμα της Χαριλάου Τρικούπη κατασκευάστηκαν χαμηλές διαβάσεις **όχι, όμως, όσο χαμηλές έπρεπε ώστε να ανεβαίνουν τα καροτσάκια!** Μερικές, μάλιστα, καταλήγουν και σε **σχάρες υπονόμων!** Για να μην κατηγορούμε, όμως, μόνο το Δήμο, δεν ξεχνάμε και τα αυτοκίνητα ή τα παπάκια των ...ευσυνείδητων πολιτών που καταλαμβάνουν με την ησυχία τους τις όποιες

σωστές διαβάσεις, φαινόμενο που είδαμε απaráλλαχτο και σε πόλεις που έχουν ήδη εκτεταμένο δίκτυο διαβάσεων.

Είναι φανερό ότι, αν και τα τελευταία χρόνια υπάρχει μεγαλύτερη συνειδητοποίηση του δικαιώματος των ανθρώπων με ειδικές ανάγκες να κυκλοφορούν στην πόλη, στην ουσία δεν υπάρχει ολοκληρωμένο σχέδιο αντιμετώπισης στα Γιάννενα. *Μια πόλη φτιαγμένη πια στα μέτρα των κυνικών, των "έξυπνων" της αγοράς και των αδιάφορων πολιτών. Μια πόλη χωρίς συλλογική συνείδηση κι ένα κοινωνικό όραμα της προκοπής. Μια πόλη άδικη.*

Φιλήμων Καραμήτσος

Τώρα τι κάνουμε;

Πώς θα τις βγάλουμε τις επόμενες 15 μέρες; Μια έκθεση ζωγραφικής, μερικές ταινίες και μετά; Γιατί μόνοι μας ξέρουμε πως θα περάσουμε: Με φίλους, με μοναξιά, με βιβλία, με σκέψεις, με λίγα λεφτά. Έξω, όμως, στην πόλη τι θα κάνουμε; Γίνεται τίποτα για μάς; Θα γίνει κάτι που θα συνδέσει τη μικρόπολή μας με το παγκόσμιο δίκτυο του πολιτισμού, θα νιώσουμε για λίγο πολίτες του κόσμου, θα βρεθούμε μαζί με άγνωστους (και πιθανούς φίλους) σε καμιά συναυλία;

Μπα, τίποτα δεν γίνεται στην πόλη. Οι υπηρεσίες, βέβαια, δουλεύουν. Ο Δήμος, το Πνευματικό Κέντρο, η Νομαρχία και οι λοιπές Αρχές εργάζονται σκληρά στα γραφεία τους για το καλό μας.

Είπαμε ότι δεν γίνεται τίποτα; Απ' αυτούς δεν γίνεται τίποτα γιατί κατά τα άλλα η ζωή προχωράει. Κι εμείς μαζί.

Ε.Π

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ - ΘΕΑΤΡΟ - ΒΙΒΛΙΟ - ΜΟΥΣΙΚΗ - ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

Η Νίκη Παπασπύρου

Έργα της Νίκης Παπασπύρου φιλοξενούνται αυτές τις μέρες στην γκαλληρί Αμυμώνη των Ιωαννίνων. Η Νίκη Παπασπύρου γεννήθηκε και σπούδασε στην Αθήνα με δασκάλους τον Μυταρά, τον Μαυροίδη και τον Κολλέφα. Από το 1983 διδάσκει ζωγραφική και μετρά έναν ικανό αριθμό εκθέσεων. Στην Αμυμώνη παρουσιάζεται η πιο πρόσφατη δουλειά της, μια σειρά από προσωπογραφίες που βρήκαμε άκρως ενδιαφέρουσες.

Στα έργα της Ν.Π. η ατομικότητα του προσωπογραφούμενου είναι η αφητηρία και η αφορμή για μια διαδρομή σχεδόν αυθόρμητη σε υπαρξιακούς λαβυρίνθους όπου δεν είναι δύσκολο να βρει κανείς τον καθρέφτη του εαυτού του. Άνδρες, γυναίκες, παιδιά, αποτυπώνονται σε ορθογώνιες ξύλινες πλάκες μετωπικά, σε μια ήρεμη, σιωπηλή μοναξιά, μέσα στην οποία αμήχανα βολεύονται τα μεγάλα μάτια και τα εκφραστικά, συχνά σταυρωμένα, χέρια.

Σαν σε φωτογραφίες, αυτές οι τόσο κοινές φιγούρες περιγράφονται στην ατομικότητά τους, την μοναχική τους ατομικότητα. Δεσμευμένες στα χαρακτηριστικά τους που τα σμίληψε ο χρόνος, το επάγγελμα, η κοινωνική θέση, ξεγλιστρούν ωστόσο σε μια άλλη διάσταση, πιο οικουμενική και γι' αυτό οικεία στον καθένα. Με άλλα λόγια τα ατομικά χαρακτηριστικά γίνονται μάρτυρας της καθολικής υπόστασης (εξ ου και η εντύπωση συγγένειας με τις βυζαντινές εικόνες).

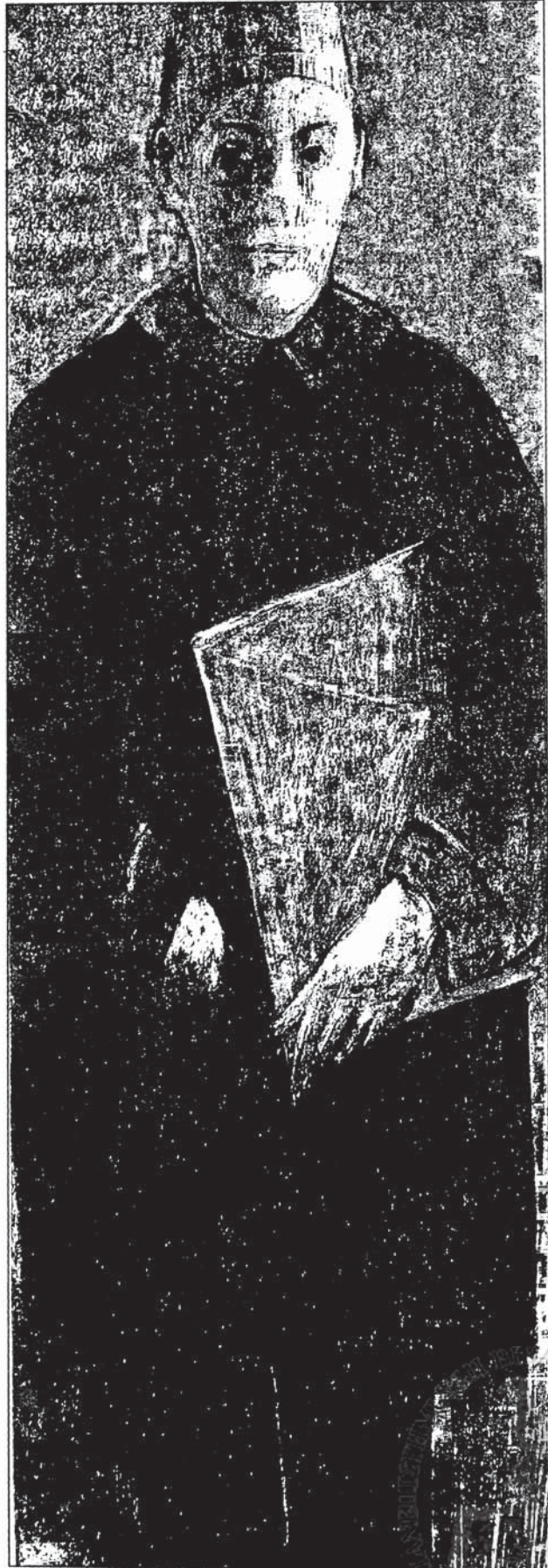
1 στην Αμυμώνη

Ο τρόπος της Ν.Π. να περιγράφει αφαιρετικά, κλωνίζοντας τα περιγράμματα, φέρνει τελικά τις μορφές αυτές στο μεταίχμιο εμφάνισης (στον ατομικό χρόνο της φθοράς) και απόσυρσης (στην αιωνιότητα της καθολικής στιγμής). Κάπου εκεί τις συναντά ο θεατής σε ένα πεδίο γεμάτο υπαρξιακή φόρτιση, αφού στο πλαίσιο αυτό κάθε αίτημα επικοινωνίας περνά από την συνειδητοποίηση της μοναξιάς ως τμήμα της μοναδικότητας, πριν η εικαστική αφαίρεση γίνει η μετωπυμία της κοινής μας φύσης, της ανακούφισης που συνεπάγεται η συμμετοχή στην κοινή μοίρα.

"Σαν προσωπικό ημερολόγιο" οι φιγούρες της Ν.Π. σκλαβώνουν το μάτι, αλλιά και την ψυχή, που σπεύδει "στην παρέα τους" για "ν' ακούσει (κι αυτή) την ίδια ιστορία"*.

Γκαληερί Αμυμώνη (Πλ. Ν. Μπότσαρη 1, τηλ. 0651-79595). Έκθεση ζωγραφικής της Νίκης Παπασπύρου από τις 20 Οκτωβρίου ως τις 8 Νοεμβρίου. Η Γκαληερί είναι ανοιχτή τις καθημερινές από τις 10.00 ως τις 13.30 και από τις 18.30 ως τις 21.30. Την Κυριακή είναι κλειστή ενώ το Σάββατο λειτουργεί μόνο το πρωί, με το ίδιο ωράριο.

Στα κείμενα με εισαγωγικά, εκφράσεις της ζωγράφου από τον κατάλογο της έκθεσης.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΙΔΡΥΣΗ

Ατζέντα

SCREAM, ΚΡΑΥΓΗ ΑΓΩΝΙΑΣ
SCREAM, ΗΠΑ 1997, 110',
Τρόμου, Σκην. Γουές Κρέιβεν, με
τους: Κόρτνεϊ Κοξ, Ντριου
Μπάριμορ, Νέβι Κάμπελ, Ρόουζ
Μακ Γκάουαν. Ένας δολοφόνος
σκοτώνει όποιον δεν ξέρει από...
σινεμά. **ΓΡΑΝΑΔΑ** Παρ. 31/10 -
Πεμπ. 6/11. Προβολές: 6.00,
8.00, 10.00.

ΤΟ ΠΕΜΠΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ

LE CINQUIEME ELEMENT, Γαλλία
1997, 122'. Επιστ. φαντασία.
Σκην. Λικ Μπεσόν, με τους:
Μπρους Γουίλις, Μίλα Γιόβοβιτς,
Γκάρι Όλντμαν, Ίαν Χολμ, Κρις
Τάκερ. Μια γυναίκα κι ένας ταξι-
τζής πρέπει να σώσουν τη Γη τον
230 αιώνα. **ΟΡΦΕΑΣ** (2η εβδ)
Παρ. 31/10 - Πεμπ.6/11.
Προβολές: 5.30, 7.45, 10.00

ΑΜΕΡΙΚΑ, ΑΜΕΡΙΚΑ

AMERIKA, AMERIKA, ΗΠΑ 1963,
168', (A/M), Κοινωνική, Σκην.
Ηλία Καζάν, με τους: Λίντα Μαρς,
Στάθη Γιαθελή, Χάρι Νταϊνβις,
Φρανκ Γουήφ, Γκρέγκορι
Ροζάκης, Τζον Μάρλεϊ. Ένας
Έλληνας Μικρασιάτης κυνηγάει
το αμερικάνικο όνειρο στο τέλος
του προηγούμενου αιώνα.
Επανεκδοση μιας από τις καλύτε-
ρες ταινίες του Καζάν. **ΠΟΛΥΘΕΑ-
ΜΑ**, Παρ. 31/10 - Πεμπ. 6/11.
Προβολές: 7.00, 10.00..

ΒΕΑΝ, Η ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

BEAN, Αγγλία 1997, 97',
Κωμωδία. Σκην. Μεθ Σμιθ, με
τους: Ρόουαν Άτκινσον, Πίτερ
Μακ Νικόλ, Πάμελα Ριντ, Μπαρτ
Ρέινολντς. Ο Mr. Bean αφήνει τα
τηλεοπτικά πηλατώ και φέρνει το
χάος στις γκαθερί της Αμερικής.
ΣΙΝΕ ΜΠΙΤΑ (2η εβδ.) Παρ. 31/10
- Πέμπ.6/11. Προβολές:6.00,
8.00, 10.00.

Ο ΑΓΙΟΣ

THE SAINT, ΗΠΑ 1997, 116',
Περιπέτεια. Σκην. Φίλιπ Νόις, με

ΟΛΕΣ ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Τρομάζω, αλλά μ' αρέσει
SCREAM, ΚΡΑΥΓΗ ΑΓΩΝΙΑΣ

Ο Γουές Κρέιβεν, ο σκηνοθέτης του "Δρόμου με τις Λεύκες" που μας έκαναν να φοβόμαστε ακόμα και τα όνειρά μας, επιστρέφει δριμύτερος και ακμαίος όσο ποτέ στα 60 χρόνια της ζωής του. Μια παρέα κοριτσιών, φανατικών των ταινιών τρόμου, μπλέκεται στο παιχνίδι ενός αγνώστου που σκοτώνει όσους δεν ξέρουν να απαντήσουν σε ερωτήματα που έχουν να κάνουν με γνωστές ταινίες. Απ' την πρώτη σκηνή ο Κρέιβεν φροντίζει να μας εισάγει στο φρικιαστικό του κόσμο, γρήγορα, όμως, φθάνει το αναπάντεχο και λυτρωτικό γέλιο. Μια ταινία που μπορεί να κάνει την έκπληξη καλά στηριγμένη στην σπουδαία "Νύχτα με τις Μάσκες" του Κάρπεντερ.

ΓΡΑΝΑΔΑ από Παρ. 31/10

Θες τη φάτσα μου;

ΑΔΙΣΤΑΚΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Ο Τζον Γου αφήνοντας το Χογκ Κογκ για το Χόλιγουντ δεν ξέχασε να στήνει εξαιρετικές σκηνές δράσης και να σκηνοθετεί τη βία. Ο καλός και ο κακός της υπόθεσης αλλάζουν πρόσωπα μεταξύ τους με μια νέα χειρουργική τεχνική και οι ρόλοι μπερδεύονται δυσκολεύοντας το υποκριτικό έργο των δύο σταρ της ταινίας, Τζον Τραβόλτα και Νικόλας Κέητς.

ΣΙΝΕ ΜΠΙΤΑ από Παρ. 7/11

Το παρελθόν πονάει
ΜΟΝΑΧΙΚΟ ΑΣΤΕΡΙ

Ο σερίφης του Ρίο Κάουντι του Τέξας, Σαμ Ντιτς, γιος ενός θρυλικού σερίφη της πόλης, ερευνά την ταυτότητα ενός πτώματος που ανακαλύφθηκε τυχαία και μπορεί να ανήκει σ' ένα μισητό σερίφη που εξαφανίστηκε το '50. Η αναμόχλευση του παρελθόντος φέρνει στην επιφάνεια τη σκοτεινή ιστορία της πόλης που όλοι τη γνωρίζουν μα και κανείς δεν θέλει να αποδεχτεί. Η ιστορία της σύγχρονης Αμερικής που πατάει πάνω στη βία και τη διαφθορά και συνεχίζει ατάραχη να πλάθει το μύθο της άγριας (και σίγουρα ψευτικής) Δύσης. Μια ταινία έκπληξη που κοιτάει κατάματα το πολυεθνικό παρόν της Αμερικής και αναμετριέται με την Ιστορία σε μια εξαιρετική σκηνοθεσία του Τζον Σείλς. Το σενάριο ήταν υποψήφιο για Όσκαρ.

ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ από 7/11

Εισιτήριο στο όνειρο

ΑΜΕΡΙΚΑ, ΑΜΕΡΙΚΑ

Το Αμέρικα, Αμέρικα είναι η ιστορία ενός Έλληνα μικρασιάτη (Στάθης Γιαλελής) του προηγούμενου αιώνα που κάνει τα πάντα για να πάει στην Αμερική, τη χώρα της επαγγελίας τότε. Μια από τις καλύτερες ταινίες του "δικού μας" Ηλία Καζάν, γεμάτη από αυτοβιογραφικά στοιχεία και εικόνες της καθημερινής ζωής στη Μικρασία. Η υπέροχη μουσική είναι του Μάνου Χατζιδάκι και σ' ένα μικρό ρόλο περνάει και ο Γιώργος Φούντας. Μην τη χάσετε.

ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ, από 31/10

τους: Βαλ Κίημερ, Ελίζαμπεθ Σου. Ο παλιός, τηλεοπτικός Σάιμον Τέμπηαρ του Ρότζερ Μουρ επιστρέφει στη μεγάλη οθόνη και μπήκε με τη ρώσικη μαφία. **ΓΡΑΝΑΔΑ**. Παρ. 7/11 - Πεμπ. 13/11 Προβολές: 6.00, 8.00, 10.00

SREED 2

SREED 2: CRUISE CONTROL, ΗΠΑ 1997, 125', Περιπέτεια. Σκην. Γιαν Ντε Μποντ, με τους: Σάντρα Μπούλοκ, Γουίλιαμ Νταφόε, Τζέισον Πάτρικ: Επανάληψη της καταδίωξης αυτή τη φορά, όμως, στη θάλασσα: **ΟΡΦΕΑΣ** (α' προβ.) Παρ. 7/11 - Πεμπ. 13/11 Προβολές: 5.30, 7.45, 10.00

ΜΟΝΑΧΙΚΟ ΑΣΤΕΡΙ

LONE STAR, ΗΠΑ 1995, 135', Κοινωνικό. Σκην. Τζον Σείλς, με τους: Ελίζαμπεθ Πένια, Κρις Κριστόφερσον, Κρις Κούπερ, Μάθιου Μακόναχι. Σε μια πόλη του Τέξας ανακαλύπτεται ένα πτώμα και φέρνει στην επιφάνεια το βρώμικο παρελθόν. **ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ** (α' προβ.) Παρ. 7/11 - Πεμπ. 13/11 Προβολές: 7.00, 10.00.

ΑΔΙΣΤΑΚΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

FACE/OFF, ΗΠΑ 1997, 139', Αστυνομικό. Σκην. Τζον Γου, με τους: Τζον Τραβόλτα, Νικόλας Κέιτζ, Τζόαν Άηλεν, Τζίνα Τζέρσον. Δράση και βία από έναν πράκτορα του FBI και έναν τρομοκράτη που έχουν αληθώς αμοιβαία... πρόσωπο. **ΣΙΝΕ ΜΠΙΤΑ** (α' προβ.) Παρ. 7/11 - Πεμπ. 13/11.

Μπορεί να υπάρξουν αλλαγές στις ώρες προβολής αλλιά και στη σειρά με την οποία παίζονται οι ταινίες με ευθύνη των αισθησασαρχών, γι' αυτό χρησιμοποιήστε τα τηλέφωνα: **ΓΡΑΝΑΔΑ** (25045), **ΟΡΦΕΑΣ** (26511), **ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ** (48580), **ΣΙΝΕ ΜΠΙΤΑ** (24495).

ΚΡΙΤΙΚΗ

Το μέλλον είναι γυναίκα
ΤΟ ΠΕΜΠΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ

Ο **Λικ Μπεσόν** έχει αποδείξει όχι μόνο ότι είναι σκηνοθέτης της δράσης (**Νικίτα**) αλλά κι ότι μπορεί να φτιάξει μια ταινία από το τίποτα (**Απέραντο Γαλάζιο**). Το **Πέμπτο Στοιχείο** αν και στηρίζεται σ' ένα σχεδιάσμα, σχεδόν, σεναρίου, καταφέρνει να γίνει μια ευχάριστη ταινία. Η υπόθεση είναι απλή: Το Κακό έρχεται τον 23 αιώνα, όπως προέβλεψαν οι γραφές, για να καταστρέψει τον κόσμο και το μόνο που μπορεί να το σταματήσει είναι ένα "τέλειο ον" που σαν πέμπτο στοιχείο της φύσης θα ενωθεί με τα άλλα τέσσερα (γη, αέρας, φωτιά, νερό) και θα διαλύσει το Κακό. Γράφτηκαν πολλά για το μέτριο σενάριο κι εμείς δεν θα διαφωνήσουμε. Το ζήτημα, όμως, είναι τι ακριβώς θεωρούμε μέτριο, γιατί η ταινία έχει και δράση και χιούμορ και εναλλαγές στην πλοκή περισσότερες, μάλιστα, από αντίστοιχες αμερικάνικες ταινίες του είδους. Απλή είναι μόνο η κεντρική ιδέα του Μπεσόν, η οποία και αποκαλύπτεται ξεκάθαρα στο μελοδραματικό φινάλε:

σημερινή, δηλαδή.

Πού βρίσκεται η λύση; Στην παιδικότητα του "τέλειου όντος" (**Μίλα Γιόβοβιτς**), στην ελαφρότητα (**Μπρους Γουίλις**) και στην τέχνη που μπορεί ακόμα να κνοφορεί τα όπλα της σωτηρίας (μας), όπως δείχνει και η εξαιρετική σεκάνς της ντίβας στην όπερα.

Πέραν αυτών, κάθε ανθρωπιστική διδαχή στον κινηματογράφο συναντάει τα όρια της κι από την πείρα μας ξέρουμε ότι δύσκολα καταφέρνει τους στόχους της. Αποφεύγοντας να αποκαλύψει την ουσία και τη φύση του Κακού (από άγνοια ίσως;) καταλήγει αναγκαστικά σε γενικόλογα ειρηνιστικά μηνύματα που κουράζουν το "μεγάλο κοινό", το οποίο, βέβαια, φρόντισε να μη στενοχωρήσει από την αρχή της ταινίας. Σημειώστε τα εκπληκτικά σκηνικά του **Moebius**, τα ρούχα του **Γκωτιέ** και κάποια τραγούδια του **Ερίκ Σερά**.

Φ.Κ.

Επιστροφή στον τόπο
του εγκλήματος...

**ΦΡΑΝΣΙΣ
ΙΑΚ ΝΤΟΡΜΑΤ**
ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΣΚΑΡ στο "FARGO")

**ΚΡΙΣ
ΚΡΙΣΤΟΦΕΡΣΟ**

Η ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ

προσφέρουν σε ειδική -πρώτη- προβολή την εξαιρετική ταινία του
Τζων Σέηλς Μοναχικό Αστέρι την Παρασκευή 7 Νοεμβρίου στις
12:15 το βράδυ σε μεταμεσονύχτια προβολή και ειδική τιμή απο-
κλειστικά για τους αναγνώστες του περιοδικού με την προσκόμιση
του κουπονιού που βρίσκεται στο κάτω μέρος της σελίδας.

ΚΡΙΣ ΚΟΥΠΙΕΡ • ΚΛΙΦΤΟ

Μοναχικό Αστέρι
Ειδική Προβολή
Κουπόνι εισόδου
Ισχύει για 1 άτομο
500 δρ

Τι ετοιμάζει για φέτος η Θεατρική Ομάδα του Πολυθεάματος

Πρόβες για τον *Επιστάτη του Χάρολντ Πίντερ* έχει ξεκινήσει η ομάδα του Πολυθεάματος εδώ και δύο εβδομάδες. Το έργο αναμένεται να κάνει πρεμιέρα γύρω στον ερχόμενο Φλεβάρη. Τους τρεις ανδρικούς ρόλους θα ερμηνεύσουν ο *Χάρης Αναστασίου*

Φωτογραφία Χρήστου Γκλίβα, από το *Παιχνίδι*

και οι νεώτεροι *Σάββας Παπάζογλου* και *Αλέξανδρος Ντάκης* που έπαιξαν πέρσι στο παιδικό *Γουρουνάκια Κουμπαράδες* του *Ευγένιου Τριβιζά* -ενώ ο Αναστασίου είχε ερμηνεύσει τον ένα από τους δύο ρόλους του *Παιχνιδιού της Μοναξιάς*.

Οι δύο περσινές παραστάσεις της Ομάδας δεν γνώρισαν την ίδια επιτυχία. Τα γουρουνάκια έκαναν πολλές παραστάσεις με πολλούς θεατές, μικρούς και μεγάλους. Ήταν μια παράσταση ζωντανή, κεφάτη, πληθωρική. Αντίθετα το *Παιχνίδι* πήγε πίσω, άργησε πολύ να κάνει πρεμιέρα, με αποτέλεσμα να δώσει λίγες παραστάσεις που παρακολούθησε μάλλον περιορισμένο κοινό.

Αιφνιδιάζει λοιπόν η επιλογή να μην γίνει φέτος παιδικό, που ουσιαστικά στήριξε πέρσι την ομάδα και δημιούργησε ένα κοινό που θα αναζητήσει φέτος την συνέχεια, το επόμενο

παιδικό του Πολυθεάματος. Αντικειμενικές βέβαια οι δυσκολίες. Η ομάδα βγάζει τα έξοδα των παραγωγών από τα εισιτήρια που κόβει. Οι επιδοτήσεις άγνωστο είδος. Πρέπει λοιπόν μάλλον μεγάλη επιτυχία να θεωρείται το ανέβασμα δύο παραστάσεων με επαγγελματικές προδιαγραφές, όπως έγινε πέρσι. Το ταμείο δεν επιτρέπει να γίνει το ίδιο φέτος και η ομάδα επιλέγει το ανέβασμα ενός μόνο έργου, αν και γίνονται κάποιες κρούσεις για συμπαραγωγή παιδικού.

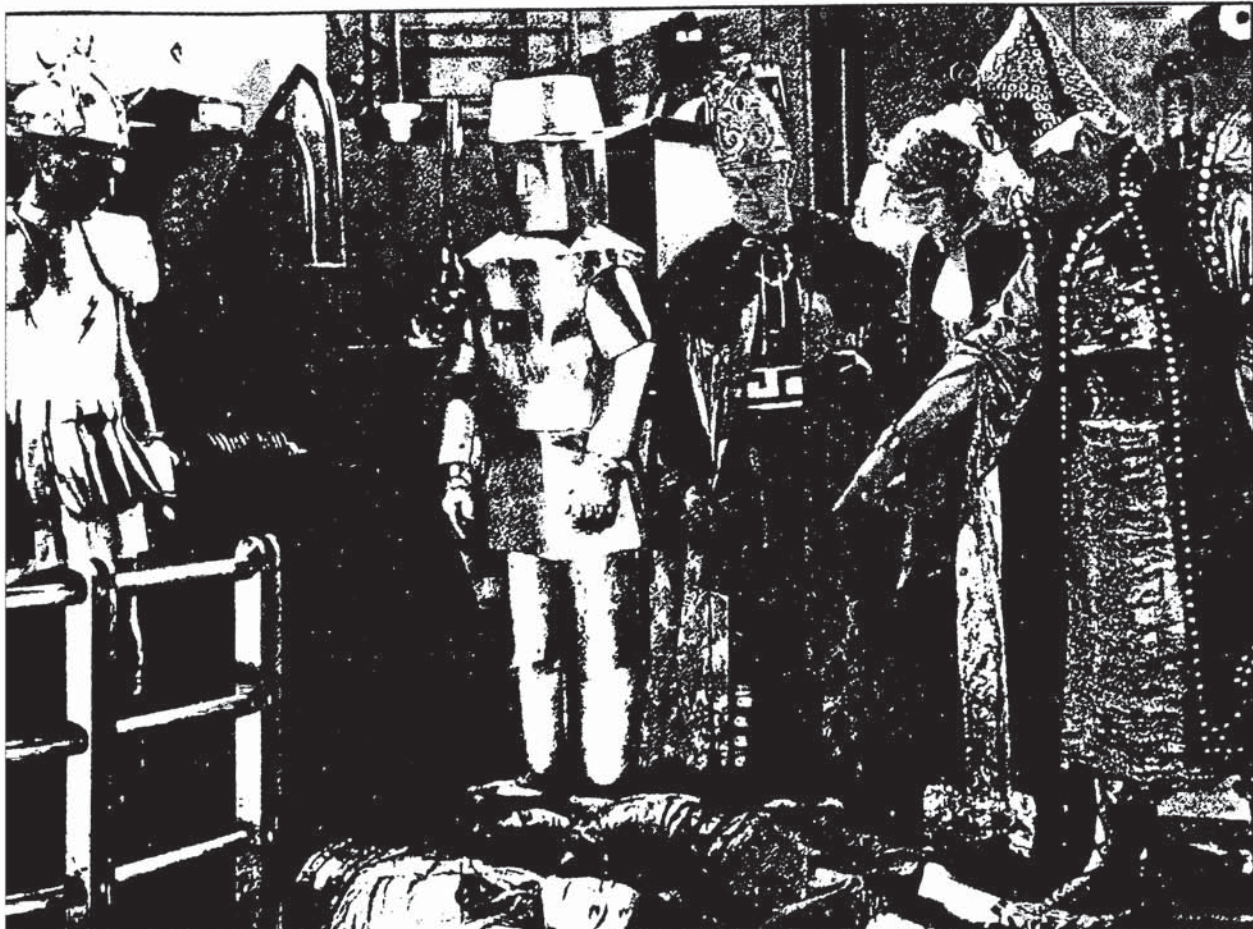
Δύο λόγια για τον *Πίντερ*. Άγγλος δραματουργός, γεννήθηκε το 1930 και παρουσίασε πλούσια θεατρική παραγωγή από το 1957, αρχικά για το ραδιόφωνο, επηρεασμένος από τον *Κάφκα* και τον *Μπέκετ*. Ωστόσο η πρώτη του μεγάλη επιτυχία ήρθε αργότερα με τον *Επιστάτη*, όπου εξερευνούνται οι ταραγμένες σχέσεις τριών χαρακτήρων, δύο αδελφών και ενός αλήτη, μέσα από μια δυνατή εναλλαγή των καταστάσεων.

Με την αφορμή, να προσθέσουμε ότι η Θεατρική Ομάδα του Πολυθεάματος λειτουργεί και ανεβάζει ανελλιπώς παραστάσεις από το 1985. Έχει ανεβάσει στα Γιάννενα συνολικά 12 έργα με θεματική που -εκτός από τα παιδικά- κινείται σε ένα κοινό κλίμα, με έργα στα οποία δεσπόζουν οι εναλλαγές και οι έντονες ψυχολογικές καταστάσεις. Ο χώρος των παραστάσεων είναι η γνωστή αμφιθεατρική αίθουσα των 100 θέσεων στο Πολυθέαμα (Σικελιανού).

Στο ερχόμενο τεύχος, *τι ετοιμάζει για φέτος τον χειμώνα το ΔΗΠΕΘΙ*. Στο *Επιστάτη* θα επανέλθουμε τον Ιανουάριο, με μια πρόγνωση του έργου και παρουσίαση των τελικών δοκιμών του.

Μικρές Φυλακές

Η εικόνα από την (κακή!) ταινία επιστημονικής φαντασίας του 1936 *The Phantom Empire*, που παρόλα αυτά γοήτευσε το κοινό της εποχής

Διήγημα της Αλεξίας Αθανασίου

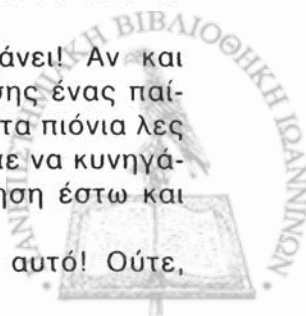
Ο γερό Μακέλ έμεινε για ένα περίπου λεπτό αδρανής παρατηρώντας την σκακιέρα εμπρός του. Τελικά κατέληξε στο συμπέρασμα ότι βρισκόταν σε εμφανώς μειονεκτική θέση. Ο αντίπαλος του διέθετε τρία κομμάτια περισσότερα, και μάλιστα σοφότερα προωθημένα, κι επίσης -πολύ βασικό- έναν πύργο παραπάνω.

Στράβωσε το στόμα του σχολαστικά στη μία άκρη και δαγκώνοντας ελαφρά τα στενά αφυδατωμένα χείλη του συλλογίστη-

κε ότι δεν διαφαίνονταν γι' αυτόν κάποιες έξυπνες επιλογές για να ενισχύσει την παράταξή του. Ανασήκωσε τους ώμους με ύφος αδιαφορίας, αν όχι μοιρολατρίας, και κατόπιν άδραξε το ποτήρι για να πει το έκτο κονιάκ του.

Ήταν συνηθισμένος να χάνει! Αν και λάτρης του σκακιού ήταν επίσης ένας παίκτης της κακιάς ώρας. Τα ίδια τα πόνια λες και τον μισούσαν κι έτσι έπρεπε να κυνηγάει με το τουφέκι την επικράτηση έστω και σε μία παρτίδα.

Όμως δεν τον ενοχλούσε αυτό! Ούτε,

καν, το ότι κατοικούσε σ' ένα παλιό ετοιμόρροπο σπίτι σ' έναν απόκρημνο λόφο ενώ οι ηλικιωμένοι φίλοι του ήταν ελάχιστοι και σπάνια σκαρφάλωναν μέχρι το Ύψωμα για να τον συντροφεύσουν.

Απλούστατα συναισθανόταν ότι η προσωπική του αξία ήταν υπεράνω όλων των προαναφερθέντων. Μήπως δεν αντιπροσώπευε πια ένα ζωντανό θρύλο;

Η εκκεντρικότητά του, τα ταξίδια σε πάμπολλους περίεργους κόσμους αλλά κυρίως η σεβαστή ηλικία του των ενενήντα οχτώ ετών -σπάνια κάποιος εκεί πέρα πατούσε τα εβδομήντα- είχαν κάνει το όνομά του ξακουστό σε ολόκληρο τον μικρό πλανήτη Αριέλν.

Απέναντι του ο γέρο Σάθερ -αρκετά ηλικιωμένος αφού κόντευε τα εξήντα πέντε- περιεργάστηκε σκεπτικά τις μαυρισμένες σκεβροσανίδες της ψηλοτάβανης οροφής και τα λιγοστά σκονισμένα έπιπλα. Κατόπιν την αράχνη που ήταν κρεμασμένη επάνω από την πόρτα. Επρόκειτο για μία αράχνη-τέρας σε μέγεθος μικρού χταποδιού που ο οικοδεσπότης την άφηνε να ζει, όχι από αίσθημα φιλοζωίας αλλά από σκέτη βαρεμάρα.

- «Θα μεθύσεις» είπε με απέχθεια στον Μακέλ που ρουφούσε άπληστα το ποτό από το πλατύ γυάλινο ποτήρι λες και ήταν αθώο νερό.

- «Χα, χα, δεν με ξέρεις καλά! Εγώ στις εκλεκτές συνεστιάσεις που διοργάνωνε η πρωθυπουργός Ραμίτ' Αζ, διοικητής της εξωτικής Βάσης Ισμήνη, κατανάλωνα έξι λίτρα βαρύ τοπικό κρασί. Εν συνεχεία, κι από απόσταση τεσσάρων μέτρων, σημάδευα με το τόξο μου και περνούσα το βέλος μέσα από τους μεγάλους μεταλλικούς κρίκους που φορούσε στ' αυτιά του ο τρίτος ερωμένος της διοικητού. (Αυτός ο δύστυχος χαιρόταν ιδιαίτερα για την ευστοχία μου).

Χα, σπουδαία γυναίκα η Ραμίτ' Αζ! Από απλή σύμβουλος κατόρθωσε να αναρριχηθεί στη θέση του προκατόχου της πνίγοντας κάθε ιδέα αντίστασης μ' ένα καλοργανωμένο πραξικόπημα. Και ξέρεις τι έκανε μετά την επικράτηση της στον ηττημένο αντίπαλό της και στους αυλικούς του; Δύσκολο να το πιστέψεις!

Χρησιμοποιώντας τις σκοτεινές της δυνάμεις, τους μεταμόρφωσε όλους σε άψυχο λευκό και μαύρο στρατό σκακιού, διατηρώντας τους όμως παράλληλα το φυσικό ανθρώπινο μέγεθός τους.

Έχει για σκακιέρα το ασπρόμαυρο

δάπεδο της κεντρικής σάλας του παλατιού και τα πιόνια κινούνται με τηλεχειριστηριακό έλεγχο. Ανατριχιαστικό, έτσι; Υπάρχουν, βέβαια και εξαιρετικά πιο δυσάρεστες καταστάσεις. Αλλά, δεν συντρέχει λόγος να τις διηγηθώ τώρα» μουρμούρισε με σκοτεινή έκφραση ο σχεδόν αιωνόβιος άνδρας.

- «Αυτό λέω κι εγώ! Παίξε, λοιπόν, επίτελους» μούγκρισε ανυπόμονα ο φιλοξενούμενος.

Τον βαριόταν τον Μακέλ. Ήταν ένας αδιόρθωτος παραμυθάς και ίσως είχε κάνει άσχημα που δεν εκμεταλλεύτηκε το ταλέντο του στρεφόμενος στο συγγραφικό κλάδο. Αντί γι' αυτό είχε αναλώσει τη ζωή του δουλεύοντας σε υπόγεια μεταλλωρυχεία και σε παλιά μεταγωγικά σκάφη.

Ο Μακέλ έπιασε δίχως βιασύνη τον εναπομείναντα λευκό ίππο του και μετακινώντας τον από το γ3 στο δ5 μείωσε τους στρατιώτες του άλλου κατά έναν.

Κατόπιν θέλησε να τοποθετήσει το λάφυρο στη δεξιά άκρη του τραλίστρησε από τα στεγνά κοκαλιάρικα δάχτυλα του γέρου και κύλησε στο ξύλινο σκοροφαγμένο πάτωμα. Κοντά στα πόδια του τρίτου και τελευταίου ατόμου που βρισκόταν στο μοναχικό σπίτι εκείνο το απόγευμα.

Επρόκειτο για την οκτάχρονη εγγονή του Σάθερ, η οποία τον είχε συνοδεύσει ως εκεί πάνω και τώρα καθόταν παράμερα παρακολουθώντας μία εκπομπή στην μικρή απαρχαιωμένη τηλεόραση.

- «Φέρε μου το, μικρή» πρόσταξε ο γέρος.

Η μικρή, που μόνο κατ' ευφημισμό θα μπορούσε να χαρακτηριστεί έτσι καθώς οι διαστάσεις του ύψους αλλά κυρίως το βάρος της ξεπερνούσαν τις αντίστοιχες μίας ενήλικης, δεν ανταποκρίθηκε στην εντολή ούτε καν μ' ένα κίνημα του βλεφάρου της.

Η συσκευή μετέδιδε εκείνη την ώρα έναν αγώνα κολύμβησης από τον πλανήτη Κρήμηνη και η νεαρή δεν μπορούσε να ξεκολλήσει τα μάτια της από τους δεκατριάχρονους αθλητές που ετοιμάζονταν για την εκκίνηση.

Είχαν όλοι τους εκπληκτικά ωραία σώματα και τόσο απειροελάχιστα ντυμένα ώστε η μικρή πλησίαζε να εξακριβώσει ότι η φήμη που υποστήριζε ότι το ανδρικό και το γυναικείο κορμί παρουσιάζουν μεταξύ τους κάνα-δυο διαφορές, είχε κάποια υπόσταση.

- «Δώσε μου το πιόνι» γάβγισε ο οικοδεσπότης και για να γίνει πιο πειστικός

χούφτωσε το ξύλινο μπαστούνι του και το χτύπησε εχθρικά στην ράχη από την καρέκλα που καθόταν το κορίτσι.

Ενοχλημένη εκείνη και με την προσοχή βίαια αποσπασμένη από την οθόνη, έπαυσε να κωφεύει ηθελημένα. Σηκώθηκε, άδραξε με οργή το πiónι και πλησιάζοντας στο τραπέζι, το βρόντηξε με θόρυβο στη μεριά του Μακέλ.

- «Μπράβο, καλό κορίτσι» επικρότησε αυτός και σήκωσε την σταχτιά του παλάμη

Εξωγήινοι, εξαιρετικά ...γήινοι, σε μια άλλη ταινία της εποχής (Σχέδιο 9 από το απώτερο διάστημα), Και οι δύο φωτογραφίες είναι παρμένες από το περιοδικό Science Fiction Age

μάλλον για να της χαϊδεύσει τα μαλλιά. Όμως η μικρή αποτραβήχτηκε γρήγορα μ' ένα άσχημο νευριασμένο ύφος.

- «Χα, χα! Ετούτη η κοπελίτσα είναι κακή και μοχθηρή σαν ύαινα» κοροϊδεύσε ο γέρος.

Οι ύαινες στον πλανήτη Αριέλν ήταν ιδιαίτερα αδύνατα ζώα, αλλά ήταν φανερό ότι η παρομοίωση αναφερόταν στον χαρακτήρα κι όχι στην μορφή.

☪

Το μεγαλόσωμο άτομο είχε πλησιάσει στο βορινό παράθυρο της παλιάς μονοκατοικίας με εμφανή πρόθεση την διάρρηξη.

Λαχάνιαζε από την κούραση και από το μισάνοιχτο στόμα του ξέφευγαν σύννεφα υδρατμών για να διαλυθούν κατόπιν στον παγωμένο αέρα.

Είχε κυριολεκτικά εξαντληθεί για να καλύψει την απόσταση από το κέντρο της πόλης ως αυτή την ερημιά, κι από την βάση του Υψώματος ως την κορυφή του.

Επάνω του φορούσε ένα πλαστικό μαύρο αδιάβροχο που τον προστάτευε από

τις αραιές σταγόνες της βροχής, οι οποίες δεν είχαν πάψει λεπτό να πέφτουν το πρόσφατο πενθήμερο. Πάντως το άνω ρούχο δεν είχε σταθεί ικανό να τον διαφυλάξει τόσο από το χειμωνιάτικο κρύο, όσο κι από την υγρασία που είχε εισχωρήσει μέσα του ως το μεδούλι.

Όμως τώρα θα ανταμειβόταν για όλη την κουραστική αλλά και τολμηρή περιπέτεια. Ο γέρο Μακέλ -το ζωντανό στοιχείο των εκατό οχτώ ετών- διέθετε σπίτι του, όπως όλοι το γνώριζαν, αρκετά χρήματα για να ζήσει άλλα τόσο χρόνια αν χρειαζόταν.

- «Αρκετά χρήματα για να επιβιώσω άνετα για πολύ-πολύ καιρό δίχως να σκεφτώ ότι πρέπει να δουλέψω» ψιθύρισε μόνος του ο εισβολέας και μπήκε ήσυχα στο εσωτερικό του σπιτιού αφού πρώτα ψέκασε το παράθυρο μ' ένα κολλώδες σπρέι που εντός λίγων δευτερολέπτων μετέτρεψε την γυάλινη επιφάνεια του σε άμμο.

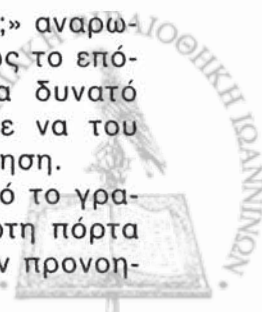
Κοίταξε γύρω του και στο ελάχιστο φως του μικρού φακού που κρατούσε είδε ότι βρισκόταν στην κουζίνα. Βιαστικά, αλλά πατώντας στις μύτες των ποδιών του ώστε να μην τρίξει το ημικαταστρεμμένο πάτωμα κάτω από το μεγάλο του βάρος, βγήκε στο διάδρομο.

Προχώρησε προς το γραφείο στο βάθος περνώντας μπροστά από την κρεβατοκάμαρα του ιδιοκτήτη. Ατυχώς η πόρτα ήταν διάπλατα ανοιχτή, όμως δεν φαινόταν να υπάρχει κίνδυνος.

Ο γέρος κοιμόταν μπρούμυτα, εντελώς στην άκρη του κρεβατιού. Έτοιμος να γείρει κάτω, πράγμα που θα ήταν φοβερά οδυνηρό για τα υπεραιωνόβια οστά του, ενώ το χέρι του κρεμόταν σαν παράλυτο μέχρι την επιφάνεια του ξεφτισμένου χαλιού.

- «Μήπως, επιτέλους, πέθανε;» αναρωτήθηκε εύλογα ο εισβολέας. Όμως το επόμενο, κιόλας δευτερόλεπτο ένα δυνατό παρατεταμένο ροχαλητό ανέλαβε να του δώσει μία κάθετη αρνητική απάντηση.

Σιγοπατώντας έφτασε έξω από το γραφείο και ανοίγοντας την ακλείδωτη πόρτα χώθηκε μέσα, ξανακλείνοντας την προνοη-

τικά. Ο γέρος δεν θα ξυπνούσε πιθανότατα ούτε με τον ήχο κανονιοβολισμού, αλλά μία στοιχειώδης μέριμνα δεν έβλαπτε.

Ο χώρος φωτιζόταν από την αμυδρή κιτρινωπή λάμψη ενός ξεχασμένου ηλεκτρικού κεριού κι ο κλέφτης κατευθύνθηκε με σιγουριά προς το ψηλό έπιπλο με τα πολλά συρτάρια.

Διαδοχικά, ένα προς ένα, τα έσυρε προς το μέρος του και με ήρεμες μεθοδικές κινήσεις έφαξε το περιεχόμενο τους. Οι διαδόσεις ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα. Λεφτά! Πολλά λεφτά!

Μ' ένα πλατύ ευτυχισμένο χαμόγελο, μόλις να διακρίνεται κάτω από την κουκούλα του αδιάβροχου, τα χάιδεψε απαλά και κατόπιν τα σιγούρευε στο σακίδιο που κουβαλούσε μαζί του κλείνοντας ερμητικά το φερμουάρ.

Ήταν έτοιμος να πιάσει το πόμολο της πόρτας για να φύγει όταν τα μάτια του ξανασυνάντησαν τη χλωμή φλόγα του κεριού και κάποιες αναμνήσεις τον τύλιξαν.

Αργά, διστακτικά, πλησίασε το τραπέζι πάνω στο οποίο βρισκόταν το ηλεκτρικό κεριό και η προσοχή του έπεσε διαμιάς στην σκακιέρα και τα πιόνια που ήταν τακτοποιημένα στις κανονικές τους θέσεις.

Αυτά τα τελευταία ήταν πολύ όμορφα και ντελικάτα! Φτιαγμένα από λευκή αριελνική οξιά και μαύρο διπλογυαλισμένο έλατο. Αντιπροσώπευαν ένα απαιτητικό γούστο και μία φίνα δουλειά κατασκευής. Κόστιζαν δε μία μικρή περιουσία κι ο γέρος τους είχε ιδιαίτερη αδυναμία.

- «Θα αφαιρέσω ένα κομμάτι! Ο Μακέλ θα πάθει σίγουρα αποπληξία όταν διαπιστώσει ότι λείπουν οι αποταμιεύσεις του κι ένα από αυτά εδώ» σκέφτηκε εύθυμα το μεγαλόσωμο άτομο κι άπλωσε τα αρπακτικά του δάχτυλα. Όμως η κουκούλα του αδιάβροχου έγειρε ακόμη πιο πολύ στο μέτωπό του, σκεπάζοντας τα μάτια και στάζοντας νερό.

Θυμωμένα την έσπρωξε πίσω, στον αυχένα. Η χλωμή λάμψη φώτιζε, πλέον, τα καστανοκόκκινα μουσκεμένα μαλλιά και το χοντρό πρόσωπο της δεκαοχτάχρονης εγγονής του -πεθαμένου από οχταετίας- γέρο-Σάθερ.

- «Ας πάρω αυτό» αποφάσισε και στην τύχη τράβηξε τον αξιωματικό του λευκού Βασιλιά. Ήταν μία άψογη ξύλινη μικρογραφία στρατιωτικού με μόλις μία ασήμαντη γρατσουνιά στον δεξιό βραχίονα από κάποια ατυχή του πρόσκρουση με κάτι αιχμηρό.

Η νεαρή τον θαύμασε για λίγο και μετά δοκίμασε να τον ρίξει σε μια τσέπη της.

Με μιας την κυρίευσε ένα απόλυτο φρικτό σκοτάδι, η ίδια η ανείπωτα τρομακτική ψυχή του σκοταδιού. Επίσης ένα απερίγραπτα οδυνηρό συναίσθημα πίεσης και κλειστοφοβίας.

Αλήθεια, πως μπορεί να νιώθει κάποιος με ύψος 1,90 και βάρος κάπου εκατό κιλών όταν βρίσκεται παγιδευμένος σε μία φυλακή-μινιατούρα με διαστάσεις μόλις ελάχιστων εκατοστών;

Γερμένος στις κρύες σανίδες ο λευκός αξιωματικός έμοιαζε απόλυτα άψυχος. Με την στωικότητα της παθητικής ύλης πρόσμενε μάλλον να έλθει το πρωί όπου ο ιδιοκτήτης του θα τον επαναποθετούσε στη σκακιέρα.

ॐ

Ο γέρο Μακέλ μάλλον θα είχε υπογράψει ειδικό συμβόλαιο με τον θάνατο, αφού στα εκατόν δώδεκα του εξακολουθούσε να είναι ζωντανός κι αρκετά ακμαίος.

Τώρα, με το ποτήρι του κονιάκ ξέχειλο στο ένα του χέρι μιλούσε ακατάπαυστα στον κατά μία πεντηκονταετία νεότερο συμπαίκτη του δίχως να πολυνοιάζεται για την ως συνήθως -μειονεκτική του θέση.

- «Εξάντλησες τα πέντε λεπτά σου κι εμένα τον ίδιο, παίξε» γρύλισε βαριεστημένος ο άλλος.

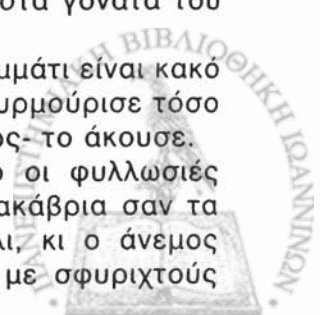
Ο Μακέλ πέρασε την αδύνατη παλάμη του πάνω από τα πιόνια, όπου τα περισσότερα ηλεκτρίστηκαν λες και μισούσαν το άγγιγμά του, κι αγκίστρωσε τον λευκό αξιωματικό. Σκόπευε να τον μεταφέρει από το η5 στο ζ6 κερδίζοντας έναν αντίπαλο ίππο.

Ο αξιωματικός, που στον δεξί του βραχίονα είχε μία γρατσουνιά, ταλαντεύτηκε ζωηρά στην ροζιασμένη χούφτα σαν από φρίκη και ξεφεύγοντας από τα άκαμπτα γέρικα δάχτυλα έπεσε κάτω, κατακυλώντας πολλά μέτρα μακρύτερα.

Ο γέρο Μακέλ σηκώθηκε με κόπο να τον φέρει. Τα μαζεμένα άλατα στα γόνατά του έτριξαν.

- «Χα, χα! Ετούτο το κομμάτι είναι κακό και μοχθηρό σαν ύαινα» μουρμούρισε τόσο σιγά ώστε μόνο ο ίδιος -ίσως- το άκουσε.

Έξω από το παράθυρο οι φυλλωσιές των δέντρων απλώθηκαν μακάβρια σαν τα εκατό χέρια της θεάς Κάλι, κι ο άνεμος φτερούγισε ανάμεσά τους με σφυριχτούς έντρομους λυγμούς!

Συνεργάτες;

Το περιοδικό στηρίζεται στους τακτικούς του συνεργάτες, είναι όμως ανοιχτό σε κάθε πρόταση για συνεργασία, αρκεί ο ενδιαφερόμενος ή η ενδιαφερόμενη να αισθάνονται ότι το στυλ γραφής τους ταιριάζει με αυτό του περιοδικού.

Πέρα από τις συνεργασίες είναι ευνόητο ότι το περιοδικό θα δημοσιεύσει κάθε επώνυμη επιστολή που θα λάβει.

Τέλος, από το επόμενο τεύχος ξεκινάει στήλη μνημάτων των αναγνωστών, Κάθε αναγνώστης μπορεί να μας στείλει το προσωπικό μήνυμά του ή την αγγελία του που θα δημοσιευτεί -και θα διαβαστεί! Το περιοδικό εκτός από τους συνδρομητές του κυκλοφορεί και σε 90 σημεία πώλησης στον νομό.

ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΣ

Βραδυά ελληνικού ροκ

συμβαίνει στο
μαντζάτο

Σου γράφω πάλι από ανάγκη η ώρα πέντε το-πρωί. Μόλις τελείωσε το πάρτυ στον 13ο όροφο και νιώθω ξανά την καινούρια ζάλη. Μεσ στο μυαλό μου όλα γυρίζουνε ξανά, ρόδες που παν στο πουθενά...

Σαν τις ρόδες του ματζικ μπας που θα με πάνε για διακοπές στο Σεράγιβο ή το καράβι του νότου που θα με ξε-βγάλει στην Ξεσαλονίκη και τα άλλα τα νησιά ή εκείνο το τρένο που έφυγε και θα με φέρει στο καμίνι της Αθήνας των ξεπουλημένων...

Κι όμως είμαι ακόμα εδώ όχι γιατί έχω ξεχάσει πού ακριβώς θέλω να πάω αλλά γιατί τελικά εδώ είναι το ταξίδι...

αυτη την
Τριτη
και καθε
Τριτη

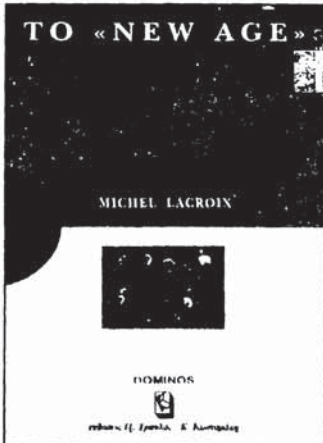
<http://hepirus.compulink.gr/mantzato>

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γνώση Pack

Η γαλλική σειρά Ντόμιнос από τους Τραυλό - Κωσταράκη

Σίγουρα αυτό που φέρνει αμέσως στο νου του Έλληνα αναγνώστη η σειρά **Ντόμιнос** είναι τα περίφημα *Ti ξέρω?* ('*que sais-je?*' εκδ. les presses universitaires de France) διακόσιους περίπου τίτλους των οποίων είχε κυκλοφορήσει παλιό-

τερα στα ελληνικά ο εκδοτικός οίκος **I. Ζαχαρόπουλου**. (Με την αφορμή, η σειρά 'Τί ξέρω' αναβιώνει στα ελληνικά με νέους τίτλους από τις εκδόσεις **Καρδαμίτσα**. Παρουσίασή τους όμως θα γίνει σε επόμενο τεύχος.)

Όμως τα Ντόμιнос είναι διαφορετικά. Εφόσον οι τίτλοι της πρώτης φουρνιάς που έχω υπόψη μου είναι αντιπροσωπευτικοί, η σειρά αντλεί την θεματική της κυρίως από τα σύγχρονα προβλήματα, ακολουθώντας και μια μοντέρνα προσέγγιση. Κάθε βιβλίο της σειράς είναι δομημένο σε δύο μέρη: Στο πρώτο μέρος ο συγγραφέας φροντίζει να μας φέρει σε επαφή με το θέμα και μας βοηθάει να το κατανοήσουμε με γλώσσα απλή και προσέγγιση εννοιολογικά προσιτή στον καθένα. Στο δεύτερο μέρος ξανοίγεται, δίνει προεκτάσεις και μας κάνει να σκεφτούμε πλευρές του ζητήματος που είναι αθέατες στην πρώτη ματιά.

Ξεφυλίζουμε ένα από τα πιο ενδιαφέροντα Ντόμιнос της πρώτης εκδοτικής φουρνιάς: Το «New Age» του καθηγητή φιλοσοφίας στο Εβρύ Μισέλ Λακρουά. *Η Νέα Εποχή* (με κεφαλαία) γεννήθηκε από το κίνημα της αντι-κουλτούρας και έγινε σεβαστή από την κοινωνία και τους διανοούμενους, γράφει στις εισαγωγικές σελίδες ο Λακρουά. *Τα στελέχη της επιδίδονται στην διάδοση της ιδεολογίας της με μια πληθώρα εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων και μαθημάτων θρησκευτικής ή φιλοσοφικής κατάρτισης που χωρίς αμφιβολία αποτελούν το πρώτο βήμα για την*

τελική ένταξη στην σχέση. Έτσι η Νέα Ακρόπολη αριθμεί σήμερα δέκα χιλιάδες μέλη (στην Γαλλία εννοείται. Η ίδια σχέση έχει κατά καιρούς απασχολήσει το ελληνικό κοινό ενώ είναι άγνωστος ο αριθμός των μελών της).

Η γραφή του Λακρουά είναι σαφής, λιτή και συνάμα μαχητική και κοφτερή. (Αναπόφευκτη εδώ η σύγκριση με την επιτηδευμένη και ανιαρή γραφή πολλών πανεπιστημιακών, που χαρακτηρίζεται από ψευδή πολυπλοκότητα και αποξένωση από τον τρέχοντα προβληματισμό και το κοινό.)

Τι αντιπροσωπεύει για τον Λακρουά η Νέα Εποχή; Κάθε μια από τις μεγάλες πλάνες της εποχής μας: Την είσοδο -δήθεν- στην εποχή του Υδροχόου. Τη θεωρία της Γαίας και του ολιστικού οράματος. Μυστικισμό, αποκρυφισμό, υπερβατισμό, όλες τις συγχύσεις στις σύγχρονες κοινωνικές σχέσεις. *Η σημερινή γενιά βρίσκεται στο κατώφλι μιας ανείπωτα σημαντικής εξέλιξης, ενώ η σύγκρουση του New Age με την δυτική πολιτιστική κληρονομιά εγκυμονεί τεράστιους κινδύνους καταλήγει ο συγγραφέας. Περισσότερα όμως στο ίδιο το βιβλίο. Σας συστήνουμε εξάλλου ανεπιφύλακτα να ξεκινήσετε το ενδιαφέρον ταξίδι στον κόσμο των Ντόμιнос με το **New Age**.*

Δύο παραλήψεις μετριάζουν την εικόνα των κατά τα άλλα θαυμάσιων Ντόμιнос: Απουσιάζει μια λίστα των τίτλων που έχουν εκδοθεί, καθώς και αυτών που έρχονται στο εγγύς μέλλον. Ουσιαστική παράλειψη καθώς τα βιβλιοπωλεία τοποθετούν στα ράφια τους τους τίτλους κατά θέμα. Πολύ περισσότερο, η βιβλιογραφία που παρατίθεται στο τέλος δεν περιλαμβάνει τους τίτλους που έχουν μεταφραστεί και κυκλοφορήσει στα ελληνικά! Θα πρέπει ο αναγνώστης που αναζητά κάποιον από αυτούς να περιπλανιέται στα βιβλιοπωλεία με τον τίτλο του πρωτοτύπου, δίχως να γνωρίζει τον ελληνικό εκδοτικό οίκο που έχει κυκλοφορήσει την μετάφραση του έργου;

N.A.

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

Οι δύο όψεις της Ιστορίας, του Λευτέρη Μαυροειδή, Εκδόσεις Δελφίνι

Πέντε συνεντεύξεις με ηγετικές προσωπικότητες (παλιές καραβάνες) του κομμουνιστικού κινήματος της χώρας μας περιλαμβάνει ο τόμος Οι Δύο Όψεις της Ιστορίας.

Πρόκειται για τους **Βασίλη Νεφελούδη, Λευτέρη Βουτσά, Λεωνίδα Τζεφρόνη, Λεωνίδα Κύρκο και Γρηγόρη Φαράκο**. Τις συνεντεύξεις έχει πάρει ο (επίσης παλιός κομμουνιστής) **Λευτέρης Μαυροειδής**.

Βιβλίο χρήσιμο σε εκείνους που αναζητούν πληροφορίες για το σταλινικό παρελθόν και τις αντίστοιχες πρακτικές του ελληνικού κομμουνιστικού κόμματος. Όχι όμως και απολύτως έγκυρο. Γίνεται φανερό σε κάθε αναγνώστη η προσπάθεια των παλιών στελεχών να προσπεράσουν όσο πιο ανώδυνα γίνεται την δική τους υπηρεσία στον σταλινισμό...

Τα Γιάννενα του Μεσοπολέμου, τόμος 1ος, Ιωάννη Ν. Νικολαΐδη

4,500 σελίδες συμπληρώνει με τον δέκατο και τελευταίο τόμο της η «μυθιστορία» του **Γ. Νικολαΐδη** Τα Γιάννενα του Μεσοπολέμου. Ιστορικό εγχειρίδιο για την κοινωνία

του χάθηκε ή μυθιστόρημα εποχής; Γλαφυρό ανάγνωσμα, αναρωτιέμαι όμως αν θα το προτιγίζαν ευκολότερα οι νέοι αναγνώστες σε μια πιο συμπτυκνωμένη του μορφή.

Και τα Λοιπά

Ο **Ντέιβιντ Λοτζ**, ο πιο γνωστός ίσως από τους βρετανούς συγγραφείς που ασχολήθηκαν με το ακαδημαϊκό μυθιστόρημα (Αλλάζοντας θέσεις, Μικρός που είναι ο κόσμος, από τις εκδ. Πόλις) επιστρέφει στρέφοντας την αστεία, σαρ-

καστική και ανελέητη ματιά του στα παρασκήνια της τηλεόρασης. Η **"Θεραπεία"** (μτφ. Γιώργος Μπαρουξής) κυκλοφορεί στη νέα λογοτεχνική σειρά των εκδόσεων Bell μια σειρά που αξίζει τον κόπο να υποστηριχθεί από όσους δεν πιστεύουν ότι τα καλά βιβλία πρέπει να είναι και πανάκριβα.

Αφού, όμως αναφερθήκαμε στο σατιρικό πανεπιστημιακό μυθιστόρημα (campus novel) δεν πρέπει να ξεχάσουμε και το βιβλίο του **Μάλκολμ Μπράντμπερ** **"Δεν κάνει να τρώμε ανθρώπους"** (εκδ. Πόλις, μτφ Βίκυ Χατζοπούλου) που πρωτοεκδόθηκε το 1957 στην Αγγλία και κάτω την ειρωνία και το χιούμορ κρύβει έναν κόσμο που ετοιμάζεται να αρχίσει το μεγάλο μεταπολεμικό φαγοπότι. Στα πανεπιστημιακά ανατρέφεται η νέα τάξη πραγμάτων μ' ό,τι κι αν σημαίνει αυτό.

Στο ολοκαίνουργιο βιβλίο του **Ίβριν Γουέλς** **"Ecstasy"** (εκδ. ΟΞΥ μτφ. Σόνια Σαλίμπα) η Βρετανία έχει ολοκληρώσει τον ανθρωποβόρο κύκλο της και τώρα μετράει τα αποκαΐδια. Ο συγγραφέας που προκάλεσε σάλο με το Transpotting ψάχνει το Ε που κολλάει στον έρωτα και αναζητά τους δρόμους διαφυγής της γενιάς του techno και του jungle.

Κάθε μήνα η στήλη θα σας ενημερώνει για ό,τι ενδιαφέρον κυκλοφορεί από τους εκδοτικούς οίκους.

Το ένδοξο ιστορικό μας παρελθόν και το ζοφερό (ανιστόρητό μας) παρόν...

Από τις 28/10 ως τις 3/11 στο **Μέγαρο Μουσικής Αθηνών** λαμβάνει χώρα Φεστιβάλ εκκλησιαστικού οργάνου υπό την καλλιτεχνική επιμέλεια του **Nicolas Kynaston**. Δεν έπεσε στην αντίληψή μας το περιεχόμενο του φεστιβάλ, το οποίο θα πρέπει να είναι σίγουρα ενδιαφέρον, το διαφημιστικό ταμπλό όμως που δημοσιεύεται μ' αυτήν την αφορμή στις αθηναϊκές εφημερίδες ξεκινάει μ' έναν "κράχτη" σχεδόν απίστευτο:

*Για πρώτη φορά στην Αθήνα!
Το δημιούργημα της Ελλάδας*

*στα ελληνιστικά χρόνια
εξελίχθηκε μέσα από τους αιώνες
Σαν το ηχητικό θαύμα
των καθεδρικών ναών της Ευρώπης
(βλ. αναπαραγωγή της διαφημιστικής αφίσ-
σας στην διπλανή στήλη)*

Δεν είναι μόνο ο τόνος και το στυλ που είναι φτηνό (δεν μας είχε συνηθίσει σ' αυτό το MMA), είναι προπαντός το περιεχόμενο που εγείρει απορία και προβληματισμό. Το εκκλησιαστικό όργανο στην τρέχουσα μορφή του, δημιούργημα του δυτικού πολιτισμού είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την θρησκευτική μουσική της δυτικής χριστιανοσύνης. Πράγματι, εκτός από βασικό όργανο εκτέλεσης υπήρξε σαφώς παράγοντας καθοριστικός για όλη την ιστορία της σύνθεσης επηρεάζοντας την δυτική μουσική μορφολογία. Η πρόσβαση στη θέση του οργανίστα σήμαινε για αιώνες την σημαντικότερη διάκριση που μπορούσε να έχει ένας δυτικός μουσικός μέχρι τα χρόνια του Μπαχ.

Η εισαγωγή του στην Ελλάδα συνάντησε εμπόδια, λόγω λατρευτικής διαφοροποίησης απ' ενός και λόγω του υψηλού κόστους κατασκευής απ' ετέρου. (Δεν συνέβη το ίδιο με το ρεπερτόριό του, κατεξοχήν θρησκευτικής φύσης, που κληροδοτήθηκε στο γιαπωνέζικης έμπνευσης συνθεσάιζερ, που ως γνωστόν μιμείται τα πάντα). Ένα εντυπωσιακό εκκλησιαστικό όργανο κοσμεί ωστόσο εδώ και αρκετούς μήνες την μεγάλη αίθουσα συναυλιών του MMA, που οργανώνει και το φεστιβάλ που μας απασχολεί.

Τίποτα το αθέμιτο βεβαίως σε ό,τι αφορά την διαφήμιση και προώθηση ενός φεστιβάλ που δεν είναι από τα πιο δημοφιλή. Ωστόσο η προβολή του οργάνου ως ελληνικό είναι μάλλον χονδροειδές ολισθήμα σε ένα κλισέ ποι

είναι πιθανώς αποτελεσματικό ως προς την εμπορική πλευρά της διοργάνωσης, αλλά φαντάζει τουλάχιστον γελοίο για έναν φορέα που φιλοδοξεί να διδάξει την κλασική μουσική στους Έλληνες.

Είναι πιθανό (όσο κι αν δεν διαθέτουμε σαφή στοιχεία) το εκκλησιαστικό όργανο να ανάγεται μετά από μακρά (πολύ μακρά!) διαδρομή, στην αρχαιοελληνική και μετέπειτα ζυζαντινή *ύδραυλι*, που μας είναι εν πολλοίς άγνωστη. Δεν παύει ωστόσο να είναι σαφώς δημιουργήμα ενός τρόπου μουσικής σκέψης και μουσικής εκτέλεσης αμιγώς δυτικού, και κάθε απόπειρα αναγωγής του στον παντοκράτορα αρχαιοελληνικό πολιτισμό δεν είναι παρά επαρχιώτικη μανούβρα φτωχού συγγενούς που διατελεί εν απογνώσει και απελπισμένος διεκδικεί τα "πατρώα".

Με την ίδια λογική, τα περισσότερα όργανα της συμφωνικής ορχήστρας θα μπορούσαν να αναζητήσουν τους προδρόμους τους σε αρχαιοελληνικές (άντε, έστω ελληνιστικές) ευρεσιτεχνίες! Και το ζήτημα της καταγωγής τους που τόσο γλυκά θωπεύει τα ελληνικά αυτιά μας, γινόμενο από υπόθεση βεβαιότητα, να διογκώνεται τόσο, ώστε να κρύβει την πικρή τραυματικότητα της δυτικής τους φύσης!

Μήπως όμως δεν είναι ίδια η μοίρα των συνθετών; Πόσο ελληνική είναι η μουσική του **Ξενάκη** και πόσα χρωστάει στην Ελλάδα η καριέρα του **Μητρόπουλου**; Με άλλα λόγια, η μμμμμή μας στο "ελληνικό" μας στερεί τελικά την πρόσβαση στην ουσία των πραγμάτων.

Γιατί άλλωστε θα πρέπει να είναι το εκκλησιαστικό όργανο ελληνικής προέλευσης προκειμένου να εξασφαλίσει το ενδιαφέρον μας; Γιατί να χρειάζονται εθνικές "σφραγίδες" αναγνώρισης για να προσδιοριστούμε στον παγκόσμιο πολιτισμικό χώρο;

Διαβάζοντας την αφισέτα του MMA, είμαι έμβαιος: "ανήκωμεν εις την Δύσιν", αφού τελικά "η Δύσις μας ανήκει" (με γονική παροχή)! Μόνο που η σχετική διαφημιστική πρακτική του MMA είναι "bonne pour l'Orient"....

Τζαζ & Χιτζαζ

από το περιοδικό **Jazz & Τζαζ**, Οκτ. 97

Τζαζ και Χιτζάζ είναι ο τίτλος του CD που συνοδεύει την έκδοση του περιοδικού **Jazz & Τζαζ** για τον μήνα Οκτώβριο. Πρόκειται για μια συλλογή (ανάλογες έχουν κυκλοφορήσει και στο παρελθόν) κάποιων αυθεντικών εκτελέσεων "ανατολίτικων" μελωδιών με τζαζ ύφος και ενορχηστρωτική δομή, ή αντιθέτως αμερικάνικων παραδοσιακών κομματιών (When the Saints go marching in) και τζαζ θεμάτων (Take five) με ανατολίτικες προσεγγίσεις. Το πόσο ταιριάζουν οι όροι ethnojazz ή ethnic στις ηχογραφήσεις αυτές είναι προς συζήτηση, σίγουρα πάντως αυτές αποτελούν πρόδρομο της πρόσφατης στροφής πολλών καλλιτεχνών της τζαζ και της αυτοσχεδιαζόμενης μουσικής προς τους μουσικούς πολιτισμούς της ανατολής. Στο CD του **Jazz & Τζαζ** ανακαλύπτουμε 21 ηχογραφήσεις γνωστών ελλήνων, τούρκων, αρμενίων και άλλων λαϊκών καλλιτεχνών, οι οποίοι συν-βρίσκονται σ' ένα πλαίσιο τζαζ, αποδίδοντας με τον γοητευ-

μουσική

τικότερο τρόπο το πολύχρωμο μουσικό μωσαϊκό που συντίθεται στις δεκαετίες '40-'50-'60 περί την 8η λεωφόρο της Νέας Υόρκης.

Γ. Κ.

Blackmore's - Shadow of the moon

Ένας παλιός γνώριμος

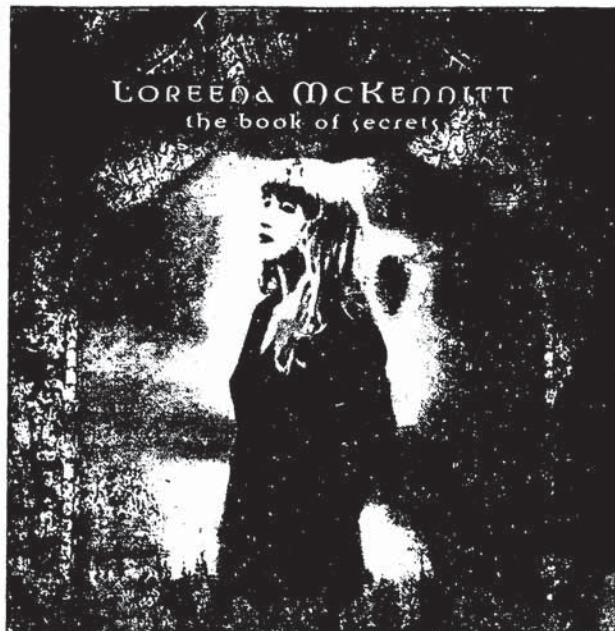
Σ' αυτό το δίσκο έχουμε την τελευταία παρουσία του γνωστού **Richie Blackmore** των επίσης γνωστών και μη εξαιρετών **RAINBOW**. Μην τρομάζετε όμως. Αυτή τη φορά δεν πρόκειται για σκληρό ροκ αλλά για μια συλλογή με πανέμορφες μπαλάντες στο μεσαιωνικό στυλ που τις ερμηνεύει θαυμάσια η **Candice Night** με την ευγενική σύμπραξη του **Ian Anderson** των **Jethro Tull** στο ωραιότατο «*Play Minstrel Play*».

Να σημειώσουμε ότι υπάρχει ακόμη ένα τραγούδι βασισμένο στη γνωστή μελωδία από τη «Λιμνη των Κύκνων» του **Τσαϊκόφσκι** που είναι και το μοναδικό που θυμίζει λίγο τον παλιό Blackmore καθώς και μια διασκευή του **Greensleeves**.

Δίσκος για όσους τα όνειρά τους είναι γεμάτα Ιππότες του παραμυθιού και Δεσπούνες.

Θοδωρής Αλεξίου

Loreena Mc Kennitt The book of secrets Στα μονοπάτια του κόσμου, ξανά

Η μεγάλη κυρία της Κέλτικης (και λίγο της ethnic...) μουσικής στον νέο της δίσκο. Ξεκινώντας από την Αθήνα και ταξιδεύοντας σε όλη την Ευρώπη η **Loreena** συνεχίζει την επίμονη αναζήτησή της στα μονοπάτια της παγκόσμιας μουσικής ψάχνοντας τον κόσμο των νομάδων, των ταξιδιωτών, των ανθρώπων του κόσμου.

Θαυμάσιοι στίχοι, θαυμάσια ερμηνεία, θαυμάσια μουσική, θαυμάσιοι μουσικοί (συμμετέχουν -μεταξύ των άλλων- ο **Aidan Brennan**, αδελφός της γνωστής **Enya** και ο **David Rhodes**).

Για όσους έχουν σύνδεση με το ιντερνέτ, υπάρχει και η σελίδα της δισκογραφικής εταιρείας **Quinlan Road** που είναι η εταιρεία που έχει δημιουργήσει η **Loreena McKennitt**: <http://www.quinlanroad.com>. Στο σχετικό site αναζητήστε στοιχεία για την ίδια, τους δίσκους και τις βιντεοκασσέτες της, τους στίχους των τραγουδιών της και ό,τι άλλο σχετίζεται με την δημιουργική της δράση.

Θ.Α.

Η Κίνηση του 15νθήμερου

Φανταστική Εκδήλωση;

Ο Σύλλογος Φίλων του Φανταστικού στην καθιερωμένη μηνιαία συνάντηση των μελών του φιλοξενεί την συγγραφέα **Αλεξία Αθανασίου** που θα διαβάσει ένα ανέκδοτο διήγημά της. Η εκδήλωση γίνεται στις Μορφές σήμερα, Παρασκευή 31 Οκτωβρίου, 9 το βράδυ. Για περισσότερες πληροφορίες βλ. σελίδα _.

Πανηγυρική Εκδήλωση!

Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα διοργανώνει την Τετάρτη 12 Νοέμβρη στις 8 το βράδυ στα Λιθαρίτσια πανηγυρική εκδήλωση για τα 80 χρόνια της Ρώσικης Επανάστασης. Κεντρικός ομιλητής είναι ο **Πάνος Γκαργκάνας**.

Φωτογραφία και Ιστορία

Φωτογραφικό και Λογοτεχνικό Ταξίδι στον 19ο αιώνα βασισμένο στο αρχείο του κ. **Χάρη Γιακουμή** προτείνει το Γαλλικό Ινστιτούτο - Παράρτημα Ιωαννίνων (υπηρεσία της Γαλλικής Πρεσβείας) σε συνδιοργάνωση με τη Ζωσιμαία Δημόσια Βιβλιοθήκη.

Ο Χάρης Γιακουμής, ιστορικός της τέχνης, ζει στη Γαλλία και έχει ειδικευθεί στην ιστορία της φωτογραφίας. Έχει συνεργαστεί με το Musée d'Orsay, το μεγάλο μουσείο για το 19ο αιώνα. Η έκθεση συσχετίζει φωτογραφίες της Ελλάδας 1850-1900, από την προσωπική του συλλογή (τα πρωτότυπα παρουσιάζονται στην Αθήνα) και ταξιδιωτικές αφηγήσεις από καλλιτέχνες σαν τον Σατωμπριάν ή τον Φλωμπέρ. Οι νέοι συγγραφείς και ζωγράφοι του 19ου αιώνα συνήθιζαν να κάνουν το λεγόμενο

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΠΡΟΣΩΠΑ - ΕΚΔΡΟΜΕΣ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

"Grand Voyage", το μεγάλο ταξίδι για επιστροφή στις ρίζες και αναζήτηση έμπνευσης στην Ιταλία, την Ελλάδα και την Ανατολή, που είχε σαν αποτέλεσμα για πολλούς επιφανείς καλλιτέχνες της Γαλλίας και της Ευρώπης γενικότερα την ένταξή τους, κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης, στο κίνημα του φιλελληνισμού.

Τα εγκαίνια της έκθεσης στη Βιβλιοθήκη γίνονται το ερχόμενο Σάββατο 8 Νοεμβρίου στις 7 μ.μ. Η έκθεση θα διαρκέσει μόνο μια βδομάδα: ως τις 15 Νοέμβρη.

Στα εγκαίνια ο κ. Χάρης. Γιακουμής θα μιλήσει για την Ιστορία της Φωτογραφίας στην Ελλάδα.

Εικαστικό Εργαστήρι

Στο Εικαστικό Εργαστήρι του Δήμου Ιωαννιτών (Δωδώνης 35, στον παλιό Κουραμπά, τηλ. 46220) που είναι μέρος του Δικτύου Εικαστικών Εργαστηρίων του Υπουργείου Πολιτισμού, οι φιλότεχνοι, παιδιά και ενήλικες, μπορούν να πάρουν μαθήματα σχεδίου, ζωγραφικής, ψηφιδωτού, φωτογραφίας, κεραμικής και ιστορίας της τέχνης. Οι εγγραφές γίνονται καθημερινά από τις 11:00 έως τις 13:00 και 17:00 ως 19:00. Τα μαθήματα αρχίζουν στις 3 Νοεμβρίου.

Ένα συνέδριο για τον Νίκο Σβορώνο

Από 18 έως 20 Σεπτεμβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο της Λευκάδας διεξήχθη ένα σημαντικό επιστημονικό συνέδριο, οργανωμένο από το Κέντρο Νεοελληνικών Ερευνών, του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών. Θέμα του: "Τοπική ιστορία και ζητήματα ιστοριογραφίας. Μια συνάντηση".

Το συνέδριο απαρτιζόταν από δύο ενότητες: *Επτανησιακές ομοιότητες και ετερότητες και Διαδρομή στο έργο του Νίκου Σβορώνου*. Οι δύο πρώτες ημέρες καλύφθηκαν από την πρώτη ενότητα, αποτελούμενη από τρεις επιμέρους άξονες: *Δημογραφικές και οικογενειακές δομές* (Σεβ. Λάζαρη, Ευτ. Κοσμάτου, Αγγ. Καστρινάκη), *Οικιστικοί και οικονομικοί τύποι* (Έφη Αργυρού - Δημ. Δημητρό-πouλος, Μ. Φίλιππα-Αποστόλου, Ευτ. Λιάτα, Ευαγγ. Πρόντζας, Θαν. Καλαφάτης) και τέλος *Τα κοινωνικά μορφώματα. Συμπεριφορές και προσλήψεις* (Ν. Καραπιδάκης, Αρτ. Ξανθοπούλου-Κυριακού, Λίντα Παπαγαλάνη, Λεων. Εμπειρίκος). Η τελευταία ημέρα ήταν αφιερωμένη στον **Νίκο Σβορώνο**, τέκνο της Λευκάδας, και το έργο του. Οι πρωινές εισηγήσεις επικεντρώθη-

καν στις επιστημονικές αναζητήσεις του, ως ιστορικού της βυζαντινής και οθωμανικής κοινωνίας (Μ. Kaplan, Ν. Οικονομίδης, Κ. Πιτσάκης, Μ. Aymard). Το απόγευμα οι τρεις εισηγήσεις προχώρησαν ακόμη παραπέρα, σκιαγραφώντας την προσωπικότητα του Σβορώνου, μέσω του έργου

του (του προαναφερθέντος αλλά και τις μελέτες του για την σύγχρονη Ελλάδα) και σε συνδυασμό με τις πολιτικές περιπέτειες του τόπου (Σπ. Ασδραχάς, Β. Παναγιωτόπουλος, Φ. Ηλιού). Το συνέδριο έκλεισε με το *Μονόγραμμα του Νίκου Σβορώνου*, συνέντευξη που είχε παραχωρήσει κατά το παρελθόν στην ΕΡΤ. Σημειωτέον, ότι καθ' όλη τη διάρκεια του συνεδρίου λειτουργούσε στο φουαγιέ έκθεση των έργων του Σβορώνου.

Αξίζει να τονίσουμε την άρτια οργάνωση, την καλή υποδοχή και, κυρίως, την ποιότητα των επιστημονικών ανακοινώσεων. Στοιχεία τα οποία είναι, βεβαίως, προς τιμήν τόσο των οργανωτών και συνέδρων όσο και της λευκαδίτικης κοινωνίας, ιδιαίτερα φιλόξενης σε εκδηλώσεις του είδους.

Κώστας Κόμης

Σύλλογος Φίλων του Φανταστικού

Η Κερκυραία Αλεξία Αθανασίου

διαβάζει ένα διήγημά της

Προλαβαίνετε; Αν αγοράσατε το περιοδικό από τα περίπτερα την πρώτη ημέρα της κυκλοφορίας του (οι συνδρομητές αναπόφευκτα θα το λάβουν αργότερα...) έχετε τον χρόνο, αν φυσικά αγαπάτε την λογοτεχνία της Επιστημονικής Φαντασίας, να προσέλθετε στις Μορφές (Καποδιστρίου 20) για την σημερινή (Παρασκευή 31 Οκτωβρίου, 9 το βράδυ) συνάντηση του *Συλλόγου Φίλων του Φανταστικού*, όπου η νεαρή Κερκυραία συγγραφέας **Αλεξία Αθανασίου** θα διαβάσει στους συγκεντρωμένους ένα αδημοσίευτο διήγημά της.

Η Αλεξία Αθανασίου γεννήθηκε το 1972 στην Κέρκυρα όπου κατοικεί και γράφει. Σε νεαρά ηλικία λοιπόν έχει ήδη

Το εξώφυλλο του βιβλίου και δεξιά η συγγραφέας, Αλεξία Αθανασίου

στο ενεργητικό της ένα βιβλίο, την *Αιωρούμενη Πραγματικότητα* που κυκλοφόρησε φέτος τον Φεβρουάριο από τις εκδόσεις Έπιλον.

Είναι η δεύτερη φορά που ο Σύλλογος καλεί κάποιο συγγραφέα να διαβάσει διήγημά του. Η πρώτη ήταν φέτος την Άνοιξη και καλεσμένος ο συγγραφέας **Μ. Ν. Αντωνόπουλος**. Η επιτυχία

της πρώτης εκείνης εκδήλωσης (τουλάχιστον όσον αφορά την προσέλευση του κοινού και την ζωηρή συζήτηση που ακολούθησε, με διαξιφισμούς που άγγιξαν ως και την χλωρίδα της Καμβρίου Εποχής!) έπεισε τα μέλη του συλλόγου ότι παρόμοιες εκδηλώσεις παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον. Μέχρι τα Χριστούγεννα ο προγραμματισμός του συλλόγου περιλαμβάνει και άλλες εκδηλώσεις με προσκεκλημένους συγγραφείς ενώ με ιδιαίτερο ενδιαφέρον αναμένονται αναγνώσεις διηγημάτων από τα ίδια τα μέλη του.

Όσοι πάντως θα θέλατε, αλλά δεν προλάβετε να παρευρεθείτε στην σημερινή εκδήλωση μην απελπίζεστε. Υπάρχουν λύσεις και για σας. Η πρώτη, ταπεινότερη, είναι να γυρίσετε σελίδα στο μέσο του **Μικρόπολις** (στο ένθετο **Εφημερίδα**) όπου θα διαβάσετε σε πρώτη δημοσίευση ένα διήγημα της Αλεξίας Αθανασίου.

Η δεύτερη λύση είναι πιο εντυπωσιακή. Η σημερινή εκδήλωση θα καταγραφεί ολογραφικά με την νέα και ολότελα επαναστατική μέθοδο βιντεοσκόπησης **THEO-D**, μέθοδος που από ότι γνωρίζω είναι η πρώτη φορά που χρησιμοποιείται στην Ελλάδα. Στην συνέχεια το ολόγραμμα της συγγραφέως να διαβάζει το διήγημά της θα κυκλοφορήσει σε ένα ή δύο αντίγραφα που κάθε ενδιαφερόμενος να γίνει μέλος του συλλόγου θα δύναται να δανειστεί και να παρακολουθήσει στο σπίτι του, σε στερεοσκοπική, ολογραφική αναπαραγωγή -διαφέρει ελάχιστα από την πραγματικότητα. Δεν απαιτούνται ιδιαίτερα τεχνικά μέσα εκτός από την ίδια την συσκευή αναπαραγωγής που παρέχει δωρεάν στους ενδιαφερόμενους ο σύλλογος. Όσοι λοιπόν ενδιαφέρονται, αρκεί να κάνουν ένα τηλεφώνημα στο **40457** (βραδινές ώρες) και να ζητήσουν τον *Υπεύθυνο Ολογραμμάτων* (μπορούν να αφήσουν και μήνυμα στον αυτόματο τηλεφωνητή).

N.A.

Νομικό Πλαίσιο Έχουμε... ΑΣΥΛΟ ΕΧΟΥΜΕ;

Την Τετάρτη 10 Σεπτεμβρίου 1997 η Αστυνομία συνοδεία της Εισαγγελικής Αρχής εισήλθε στον πανεπιστημιακό χώρο με σκοπό την έρευνα του δωματίου ενός εκ των πέντε συλληφθέντων (με την κατηγορία της χρήσης και εμπορίας χασίς) φοιτητών, που διαμένει στην φοιτητική εστία. Παραβίαση Ασύλου δεν υπήρξε, καθώς ο νόμος - πλαίσιο του 1982 προβλέπει την άνευ αδείας του αρμόδιου τριμελούς οργάνου (Πρύτανης - εκπρόσωπος ΔΕΠ - εκπρόσωπος φοιτητών) είσοδο της Αστυνομίας εντός πανεπιστημιακού χώρου εφόσον διαπράττονται: 1. αυτόφωρα κακουργήματα (όπως στη συγκεκριμένη

περίπτωση), 2. αυτόφωρα εγκλήματα κατά της ζωής.

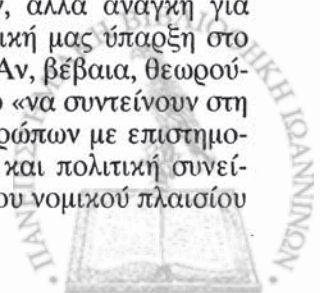
Ίσως, επειδή όλα έγιναν «νομότυπα», δεν ακούσαμε από πουθενά μια φωνή διαμαρτυρίας. Και δεν είναι η νομικίστικη πλευρά του ζητήματος που χρήζει μελέτης, αλλά η ουσιαστική ανταπόκριση των όρων με την πραγματικότητα. Η παραβίαση του Ασύλου δεν συνίσταται μόνο στην είσοδο της Αστυνομικής Αρχής στον πανεπιστημιακό χώρο· συντελείται καθημερινά και ποικιλοτρόπως.

Κατά το γράμμα του νόμου λοιπόν, το Άσυλο προασπίζει την ακαδημαϊκή ελευθερία στη διδασκαλία και έρευνα, καθώς και την ελεύθερη διακίνηση ιδεών. Ορμώμενοι από το δεύτερο, αναρωτιόμαστε για τη διακίνηση, όταν κατ' αρχάς είναι ανύπαρκτη η παραγωγή. Εκτός κι αν εκπαιδευτική διαδικασία νοούμε τη στείρα απομνημόνευση μερικών σελίδων κάποιων συγκεκριμένων βιβλίων στην καλύτερη περίπτωση ή των περίφημων πανεπιστημιακών σημειώσεων γραμμένων άπαξ κι απaráλλακτων για χρόνια τώρα. Αυτό μάλλον υποβίβασή της εκπαιδευτικής διαδικασίας αποτελεί παρά προαγωγή της. Το περιεχόμενο κι ο τρόπος μετάδοσης της γνώσης εξαρτώ-

νται από τον εκάστοτε, μοναδικό πολλές φορές, καθηγητή, ενώ κάθε άλλο παρά καλλιεργείται η κριτική ικανότητα και παρέμβαση του μελλοντικού επιστήμονα, ήτοι του φοιτητή. Η ζητούμενη επικοινωνία της πανεπιστημιακής κοινότητας μετατρέπεται έτσι σε μονόπλευρη επιβολή απόψεων απ' τη μια και μονόπλευρη αποδοχή τους απ' την άλλη. Σε αυτή τη δεύτερη, τη «χαμένη» πλευρά, δεν περιλαμβάνονται μόνο φοιτητές, αλλά και οι χαμηλόβαθμοι, και μη μόνιμοι, διδάσκοντες, οι οποίοι με το φόβο της απώλειας της θέσης ή της ανέλιξής τους πνίγουν την προσωπική -διαφορετική- έκφρασή τους.

Ωστόσο, «παρερμηνεία» φαίνεται να υπάρχει και στο σκέλος που σχετίζεται με την ελεύθερη έρευνα. Μήπως σε αυτό στηρίζεται και η αποκάλυπτη πια και άμεση σύνδεση του πανεπιστημίου με τον επιχειρηματικό κόσμο; ή δεν αποτελεί παραβίαση της αχειραγώγητης παραγωγής γνώσης η αναζήτηση από μεμονωμένους καθηγητές ή και ολόκληρα τμήματα ερευνητικών προγραμμάτων για τις ανάγκες συγκεκριμένων εταιρειών; Το γεγονός ότι η διαδικασία αυτή λαμβάνει χώρα ακριβώς στο όνομα της ελευθερίας του χώρου αποτελεί άλλον ένα εν ψυχρώ βιασμό του Ασύλου.

Και φυσικά έρχεται η σειρά των ευθυνών. Θα ήταν μάλλον κοινότοπο να ρίξουμε την πέτρα του αναθέματος στις «κακές» Αρχές, πανεπιστημιακές ή κυβερνητικές. Διότι, το κύριο πρόβλημα που έχει ν' αντιμετωπίσει σήμερα το Πανεπιστήμιο -ως αντανάκλαση και μικρογραφία της κοινωνίας- είναι η αδιαφορία και ανοχή από τα μέλη του. Η ιδιότητα και ο ωχαδερφισμός, το κυνήγι της ατομικής επιτυχίας και του βολέματος δεν αφήνουν περιθώρια για συνολική θεώρηση των φαινομένων, τα οποία άπτονται της καθημερινής μας πραγματικότητας κι αυτής ακόμα της ιδιωτικής ευτυχίας. Λείπει ο λόγος που θα συνδέσει τα επιμέρους με το γενικό, καθιστώντας φανερό ότι η προάσπιση του Ασύλου δεν είναι η ετήσια ενασχόληση κάποιων γραφικών, αλλά ανάγκη για την αξιοπρεπή και δημιουργική μας ύπαρξη στο χώρο μας, το Πανεπιστήμιο. Αν, βέβαια, θεωρούμε ως αποστολή των Α.Ε.Ι. το «να συντείνουν στη διαμόρφωση υπεύθυνων ανθρώπων με επιστημονική, κοινωνική, πολιτιστική και πολιτική συνείδηση». (Άρθρο 1, παρ. 2 Π, του νομικού πλαισίου του '82).

Πρωτάκια στο δημοτικό

φωτογραφία του Gerald Waller

Σ' αυτό το τεύχος θα προσπαθήσουμε να αναφερθούμε στα σημαντικότερα χαρακτηριστικά της νοητικής ανάπτυξης των παιδιών της σχολικής ηλικίας, της ηλικίας δηλαδή από ταξι χρόνια ως την ηλικία που το παιδί γίνεται εξουσιαστικά ώριμο (περίπου ως το 12ο έτος).

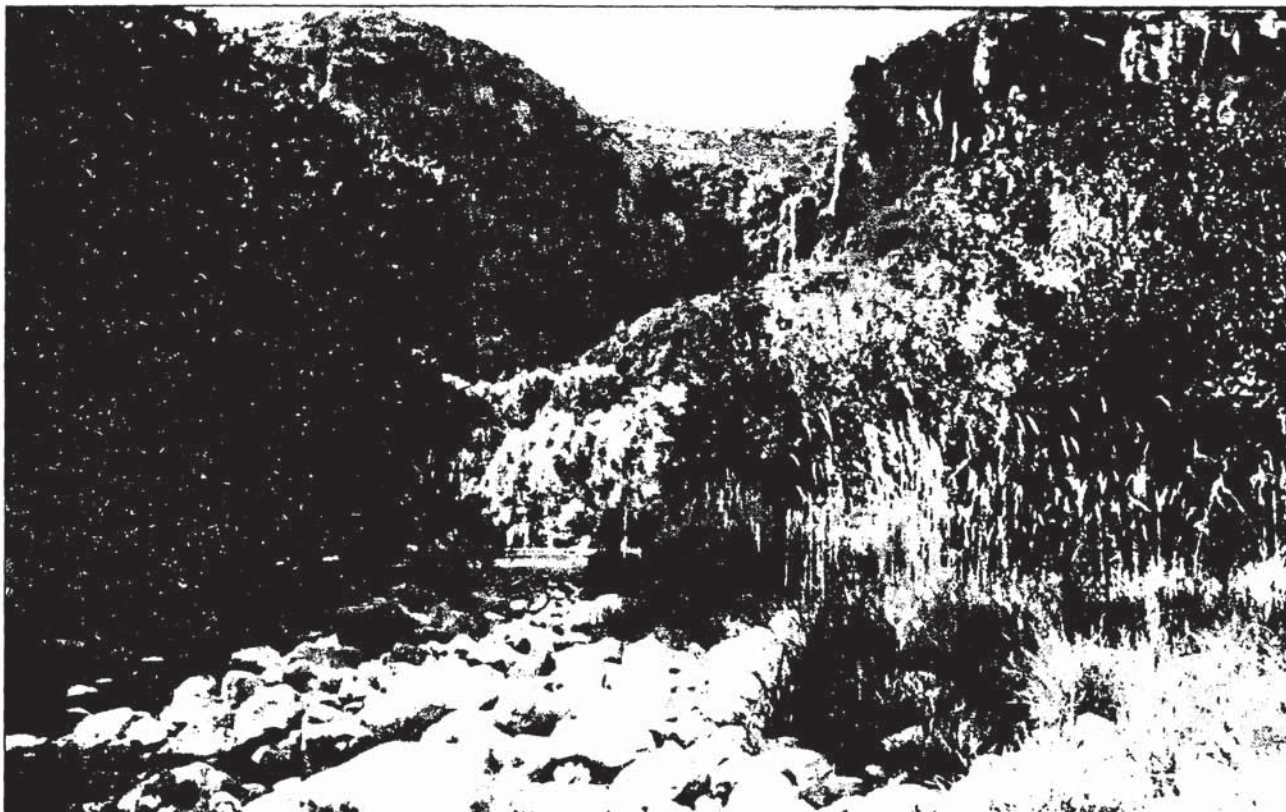
Το σχολείο παρουσιάζει πολλές ομοιότητες με την οικογενειακή ζωή. Οι απαιτήσεις προβάλλονται στο παιδί από ένα πρόσωπο-φορέα εξουσίας, των δάσκαλο, τον οποίο το παιδί θαυμάζει και χρησιμοποιεί ως αντικείμενο ταύτισης. Παρόλα αυτά, η προσαρμογή στο σχολικό περιβάλλον συνοδεύεται από διάφορα προβλήματα -πρωινές αδιαθεσίες, ανορεξίες, αυξημένη επιθετικότητα, άρνηση του παιδιού να μελετήσει στο σπίτι- που απασχολούν τους γονείς με μικρό ή μεγάλο βαθμό.

Εδώ θα ήταν χρήσιμο να αναφέρουμε τα κύρια χαρακτηριστικά της νοητικής ανά-

πτυξης των παιδιών της σχολικής ηλικίας, χαρακτηριστικά που καθορίζουν την επίδοσή τους στα σχολικά μαθήματα. Σύμφωνα με τον Ελβετό ψυχολόγο Ζαν Πιαζέ το παιδί αυτής της ηλικίας παρουσιάζει αληθείς λογικές πράξεις που βασίζονται στην ικανότητα για γνωστική αντιστρεψιμότητα (δηλαδή καταλαβαίνει πως αν ισχύει η πράξη $A+B=C$ τότε ισχύουν και οι $C-A=B$ και $C-B=A$). Επίσης, ταξινομεί κατά τρόπο λογικό πρόσωπα και αντικείμενα, τοποθετεί σε σειρά κατά ανιούσα ή κατιούσα κλίμακα διάφορα μεγέθη, έχει κατακτήσει την έννοια της διατήρησης των διαφόρων μεγεθών (ποσότητας, βάρους, όγκου) καθώς και την έννοια του αριθμού, έχει αποκτήσει την ικανότητα να στρέφει την προσοχή του σε περισσότερα από ένα χαρακτηριστικά κάποιου αντικείμενου και τέλος συλλαμβάνει νοητικά, και επομένως προβλέπει, όχι μόνο τις σταθερές καταστάσεις, αλλά και τις ενδιάμεσες φάσεις που παρεμβάλλονται μεταξύ της αρχικής και της τελικής κατάστασης.

Μπορεί βέβαια το παιδί της σχολικής ηλικίας να υπερτερεί σε σύγκριση με το νήπιο, η νοητική του όμως ανάπτυξη δεν έχει ολοκληρωθεί. Ο κυριότερος περιορισμός της σκέψης του είναι ότι παραμένει *σύγκεκριμένη*, δηλαδή το παιδί είναι ακόμη δέσμιος της πραγματικότητας και επομένως ικανό να βρίσκει λύσεις σε διάφορες καταστάσεις και προβλήματα όταν έχει άμεση αντίληψη των πραγμάτων, όταν το ίδιο δρα με τα αντικείμενα. Αυτό εξηγεί τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι μικροί μαθητές στην επίλυση προβλημάτων στα Μαθηματικά ή τη Φυσική μιας και πολλές έννοιες, όπως για παράδειγμα το χιλιόμετρο, ο τόνος είναι ακόμη αφηρημένες γι' αυτούς. Μετά το 11ο έτος, στην εφηβική ηλικία, οι περιορισμοί αυτοί ξεπερνιούνται αφού η σκέψη του παιδιού γίνεται πια αφαιρετική.

Βοΐδομάτης χωρίς μέσον

Μακάριοι οι μη διαθέτοντες αυτοκίνητο, ότι κάτι θα δουν επί της γης. Για σας θα γράψω σήμερα, φίλοι χωρίς μοτέρ, σύντροφοι της υπομονής και της α-μηχανίας, που ανακαλύπτετε ένα μέρος τη φορά, σιγά-σιγά και απολαυστικά, με τη σωστή δόση σωματικής προσπάθειας που χρειάζεται για να γράψει η μνήμη αυτά που είδαν τα μάτια.

Δε θα πω σήμερα για αστικά λεωφορεία, ράφτιγκ, Φίλους Ποδήλατου και ποδήλατα, караβάκια του Νησιού, ωτοστόπ με αγροτικά, ανάβαση στο Κάστρο και Ορειβατικό Σύλλογο κλπ. Όχι. Σήμερα, για τους αρχάριους, αυτούς που μόλις φτάσανε στα Γιάννενα και η περιέργειά τους ήδη ξεπερνάει τον άξονα Μώλο - Πλατεία - Δωδώνης - Δουρούτη, θα πω πώς να κάνουν την παρθενική τους εκδρομούλα στον πιο κλασικό προορισμό, το Βοΐδομάτη, χωρίς αυτοκίνητο.

Τα ΚΤΕΛ είναι για εκδρομές, αλλά ίσως δεν το έχουν καταλάβει ακόμα. Οδηγοί και υπάλληλοι νομίζουν ότι ταξίδι ίσον αγγαρεία

και γίνεται μόνο να πάμε από σπίτι σε δουλειά, ή έστω στο χωριό μας. Κουρασμένοι οι άνθρωποι, δίκιο έχουνε. Μόνο που δεν μας φτιάχνουν πάντα την όρεξη. Συνιστώ παρόλα αυτά αναχώρηση με τα πολύ πρωινά δρομολόγια στις 5.30-6, που δίνουν στην εκδρομή μια θρησκευτική απόχρωση ολονυκτίας.

Στο Βοΐδομάτη πάνε δύο λεωφορεία, αυτό του Πάπιγκου (γέφυρα της Αρίστης) και αυτά της Κόνιτσας και της Κοζάνης (γέφυρα της Κλειδωνιάς). Τη Δευτέρα ή την Παρασκευή μπορείτε να πάτε με τη μια γραμμή και νάρθετε με την άλλη, χρησιμοποιώντας ένα από τα παρακάτω περάσματα ανάλογα με τον καιρό, με την παρέα, με το χρόνο που διαθέτετε, με την προηγούμενη εμπειρία. Από τότε που ο Βοΐδομάτης έγινε για τους Αλβανούς οικονομικούς πρόσφυγες οδός αναζήτησης καλύτερης τύχης στην Ελλάδα, εξαρτάται και από την ασφάλεια που θέλετε να έχετε, ή μάλλον, επειδή λίγα είναι τελικά τα προβλήματα, την ασφάλεια που θέλετε να νιώσετε.

Πολύ εντυπωσιακό και σχετικά εύκολο το μονοπάτι μες στο φαράγγι, στη δεξιά, βόρεια όχθη. Τα πιο όμορφα μέρη, με πολλά πλατάνια, είναι κοντά στις γέφυρες. Στη μέση ακριβώς, στο μεγάλο ξέφωτο με φτέρες, κατασκηνώναν για ολόκληρα καλοκαίρια οι τυχεροί αρχαιολόγοι που ερευνούσαν τη σπηλιά των προϊστορικών κυνηγών-συλλεκτών (θα περάσετε από έξω). Το μονοπάτι (2 ώρες) διακρίνεται εύκολα, να 'ναι καλά οι Αλβανοί. Πότε-πότε αφήνει για λίγο το ποτάμι. Μόνο στην κατεύθυνση προς Αρίστη, στα 2/3, μπορεί να μην προσέξατε, επειδή χαζεύατε τα πλατάνια, πως το μονοπάτι ανεβαίνει πριν το τέλος του ισιώματος. Γυρίστε λίγο πίσω και θα το βρείτε. Μόνες δυσκολίες μερικά σημεία σε κατολίσθηση ή με έδαφος που πέφτει. Προσοχή, μυαλό και καλά παπούτσια αρκούν. Αν ξεκινάτε από τη γέφυρα της Αρίστης, ανεβείτε λίγο το δρόμο προς Πάπιγκο μέχρι την πρώτη κλειστή στροφή και ακολουθήστε το χωματόδρομο που κατεβαίνει αριστερά.

Ένα πέρασμα πιο ψηλό και πιο ομαλό ξεκινάει από τη Βίγλα, στο δρόμο της Κόνιτσας. Παίρνετε το χωματόδρομο δεξιά 50 μ. μετά τη στροφή. Η ακόμα καλύτερα, για νάχει περιπέτεια, στην παλιά στάση αμέσως μετά από τη βίγλα, αν τη θυμάται ο οδηγός, σε μια κλειστή προφή προς τα αριστερά, ξεκινάει ένα μονοπάτι λίγο αβέβαιο προς τα δεξιά. Και στις δύο περιπτώσεις θα βρεθείτε μέσα από ξέφωτα, έως χωράφια, στην ασφαλτο και, παίρνοντας αριστερά, στο χωριό Αρίστη (1 ώρα). Αντικρίνετε τους Πύργους του Πάπιγκου, αρχή της μεγάλης χαράδρας του Βίκου. Εδώ είναι για τους θέλον ορατότητα, εύκολο βουνίσιο οπίο (και ασφαλτο για ωτοστόπ...) και όχι κλειστές συναντήσεις. Αλλά για να δουν το αμπερό γαλαζοπράσινο Βοϊδομάτη, θα πρέπει μετά να κατέβουν όλη την ασφαλτο από την Αρίστη (½ ώρα), ή να μπουν μες στα δέντρα στην τύχη από τον Άγιο Μηνά, εκτός αν εντυπωσιαξή το πρόγραμμα LIFE έχει γεμίσει το άσος πινακίδες. Ο χωματόδρομος που γράφει για Κόνιτσα αριστερά λίγο πριν από τον Άγιο Μηνά έχει γδάρει το τοπίο, αλλά είναι ένας ολικός τρόπος να κατεβείτε προς τη γέφυρα

της Κλειδωνιάς αν θέλετε.

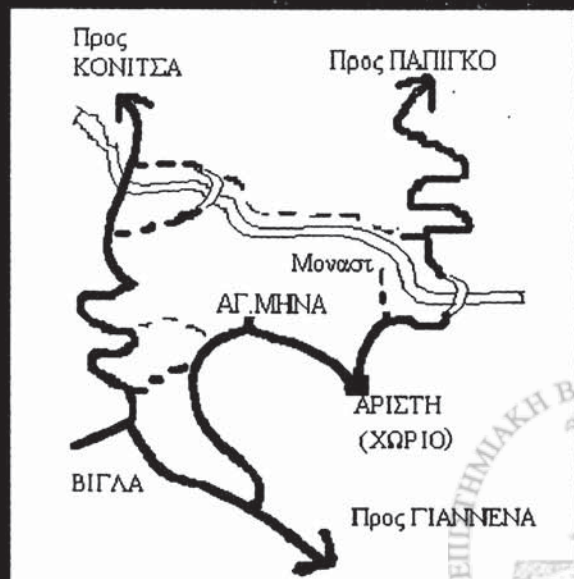
Για τα αξιοθέατα (χρώμα νερού του Βοϊδομάτη, σπίτια της Αρίστης και μοναστήρι κάτω, γέφυρα της Κλειδωνιάς), δε σας τα λέμε για να έχετε και εκπλήξεις. Θα βρείτε μαγαζιά και φαγητό κοντά στη γέφυρα της Κλειδωνιάς (όχι την πέτρινη, την άλλη) στις 2 όχθες, και πάνω στην Αρίστη (εμένα μ'αρέσει στο Ζήση).

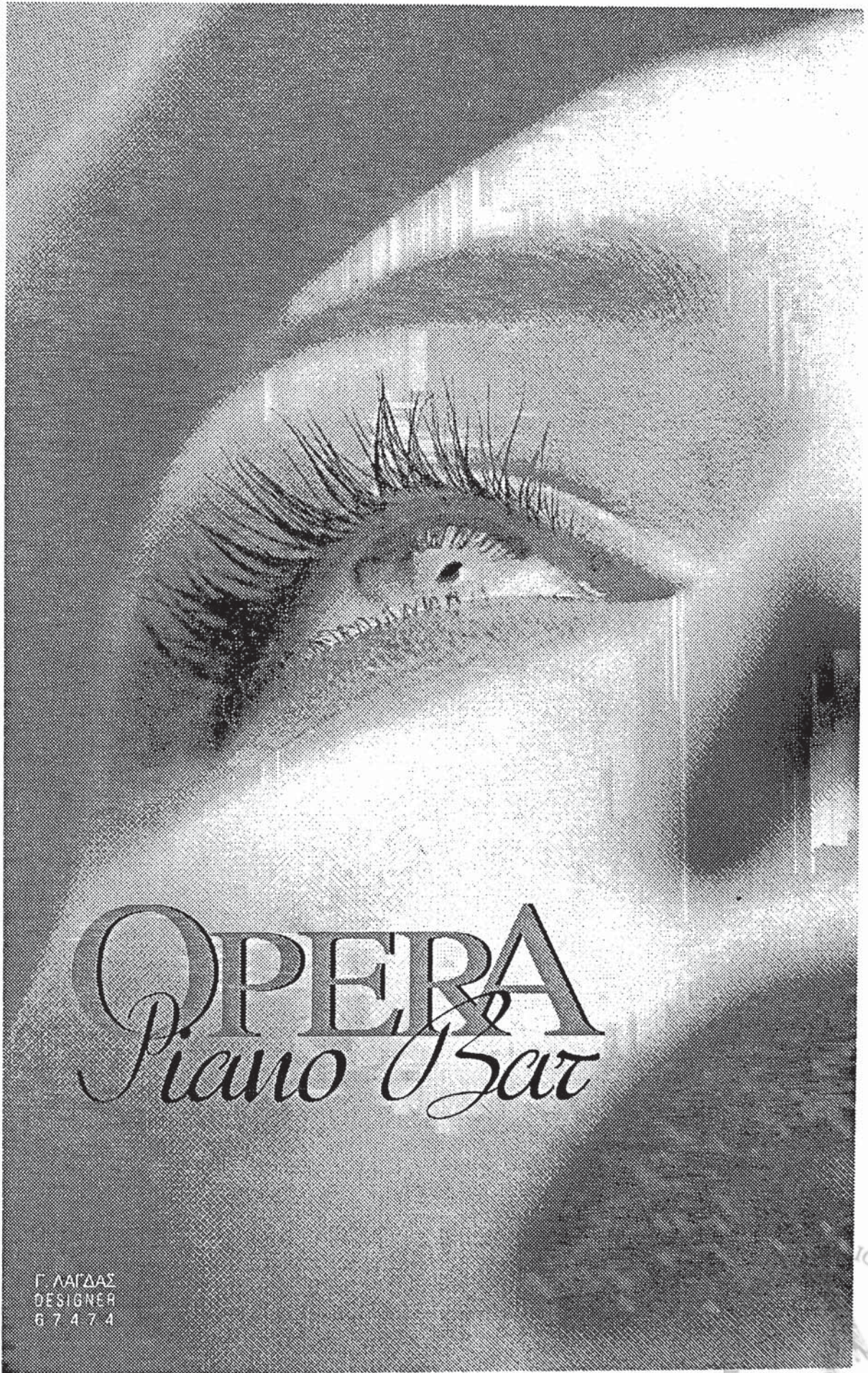
Πώς θα πάτε

Για Βίγλα ή γέφυρα Κλειδωνιάς: δρομολόγια Ιωάννινα - Κόνιτσα κάθε μέρα 9:15 και 14:45 (επιστροφή φλου). Ιωάννινα - Κόνιτσα εκτός Σαβ.-Κυρ.: 4:45, 7, 10:30, 12, 13:15:30, 18:30 (επιστρ. από Κόνιτσα: 7, 9:30, 11:30, 13:20, 14:30, 17:45, 20), Σαβ.-Κυρ.: 6, 10:45, 13:30, 18:30 (επιστρ. από Κόνιτσα: 7:30, 12:30, 16, 20). 45' για Βίγλα από Γιάννενα, 15' για Κλειδωνιά (καινούργια γέφυρα) από Κόνιτσα.

Για γέφυρα Αρίστης: δρομολ. Ιωάννινα - Πάπιγκο Δευτ. και Παρ.: 5 και 14:30 (επιστρ. από Πάπιγκο 6:30 και 16:15, περνάει από τη γέφυρα Αρίστης 15-20 λεπτά μετά).

Παράδειγμα: φεύγοντας από τα Γιάννενα Δευτέρα στις 10.30, έχετε 5 ώρες από Βίγλα ή από Κλειδωνιά για να προλάβετε την επιστροφή από τη γέφυρα της Αρίστης. Υπολογίστε 1700 δρ. ο καθένας για τα εισιτήρια. Άσκηση: Φεύγοντας για Πάπιγκο Σάββατο μεσημέρι, 2 άτομα, πόσα χρήματα πρέπει να έχετε μαζί σας; Η λύση στο επόμενο!

OPERA
Piano Bar

Γ. ΛΑΓΔΑΣ
DESIGNER
67474

ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ 98 ΓΙΑΝΝΙΝΑ ΤΗΛ: 79405

ΜΟΥΣΕΙΑ

† Αρχαιολογικό Μουσείο Ιωαννίνων

25ης Μαρτίου 6, τηλ. 25490-31908

Ώρες λειτουργίας: 8.30π.μ. - 3μ.μ.

Εισιτήριο: 500 δραχ.

Ένσημα από την προϊστορική έως και τη ρωμαϊκή εποχή από το χώρο της Ηπείρου αλλά και μέρος της Δημοτικής, πλέον, Πινακοθήκης.

† Βυζαντινό Μουσείο Ιωαννίνων

Κάστρο Ιωαννίνων, τηλ. 39692

Ώρες λειτουργίας: 8.30π.μ. - 3μ.μ.

Εισιτήριο: 500 δραχ.

Ένσημα από την παλαιοχριστιανική έως τη μεταβυζαντινή περίοδο, κειμήλια και εικόνες από τον 16ο έως και τον 19ο αιώνα, συλλογές.

† Δημοτικό Εθνογραφικό Μουσείο Ιωαννίνων

Αλεξάνδρου Νούτσου

Γζαμί Ασλάν Πασά, Κάστρο, τηλ. 26272

Ώρες λειτουργίας: 8π.μ. - 3μ.μ., καθημερινές.

Σάββατο-Κυριακή 9π.μ. - 3μ.μ.

Εισιτήριο: 700δραχ., φοιτ.: 300 δραχ.

Έκθεματά της ελληνικής, τουρκικής και εβραϊκής κοινότητας.

† Λαογραφικό Μουσείο "Κώστας Φρόντζος"

Μιχαήλ Αγγέλου 42, τηλ. 20515, 23566, 25233

Έκθεματά του λαϊκού πολιτισμού της Ηπείρου.

† Μουσείο Εθνικής Αντίστασης

Μετρεσές Βελή Πασά, κοντά στο Πνευματικό Κέντρο, τηλ. 37644

Ώρες λειτουργίας: 9.30π.μ. - 12.30π.μ. εκτός

Σαββάτου - Κυριακής

Ελεύθερη είσοδος

Κοπογραφίες, βιβλία, εφημερίδες, χάρτες της περιόδου 41-44.

† Πινακοθήκη Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών

Παρασκευοπούλου 4, τηλ. 25233-25497

Ώρες λειτουργίας: 9π.μ. - 10π.μ., 5.30μ.μ. - 8.30μ.μ.

εκτός Σαββάτου - Κυριακής

Ελεύθερη είσοδος

Έκθεματά, αργογραφίες, έργα σύγχρονων ελληνικών καλλιτεχνών.

† Μουσείο Ελληνικής Ιστορίας Παύλου Βρέλλη.

Απιζάνι, τηλ. 92128

Ώρες λειτουργίας: 10.00π.μ. - 4μ.μ.

Εισιτήριο: 1000δραχ.

Έκθεματά μορφές από την ελληνική ιστορία αλλά και συμβολικά έργα του ίδιου του καλλιτέχνη.

† Μουσείο Κέρων Ομοιομάτων Αθανασίου Βρέλλη.

Σαραμανλή 15, στο Μώλο, τηλ. 22414

Ώρες λειτουργίας: 9π.μ. - 4μ.μ.

* Πινακοθήκη Ευάγγελου Αβέρωφ

Μέτσοβο, τηλ. 41210

Ώρες λειτουργίας: 10π.μ. - 4.30μ.μ.

Εισιτήριο: 500 δραχ.

Δημιουργικές Συναντήσεις 97: έκθεση έργων ζωγράφων που δημιουργούνται σε συνεργασία με παιδιά καθ' όλη τη διάρκεια της χρονιάς. Μόνιμες συλλογές.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

* ΕΗΜ (Βιβλιοθήκη Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών)

Παρασκευοπούλου 4

μη δανειστική, με φωτοτυπικό

Ώρες λειτουργίας: Δευτέρα - Παρασκευή 5.30-8.30,

Τρίτη, Πέμπτη, Παρασκευή 10-12 π.μ.

τηλ. 24190, 25233

* Ζωσιμαία Δημόσια Βιβλιοθήκη

Μάρκου Μπότσαρη και Ελευθερίου Βενιζέλου τηλ. 25591

δανειστική, με φωτοτυπικό

Ώρες λειτουργίας Δευτέρα, Τετάρτη 12.30 - 7.30

Τρίτη Πέμπτη, Παρασκευή 8-2.30

Σάββατο 9-1

* ΧΕΝ (Παιδική Βιβλιοθήκη)

Σεισμόπληκτα, τηλ. 24453

δανειστική

Ώρες λειτουργίας: Σάββατο, Κυριακή 10-12.30

* Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

* Όλες οι Βιβλιοθήκες του Πανεπιστημίου είναι ανοιχτές για το κοινό δεν είναι όμως δανειστικές για όσους δεν ανήκουν στην πανεπιστημιακή κοινότητα.

Βιβλιοθήκη Ιατρικής Σχολής, τηλ. 98673

Βιβλιοθήκη Τμήματος Μαθηματικών, τηλ. 98304

Βιβλιοθήκη Φυσικού, τηλ. 98510

Βιβλιοθήκη Χημικού, τηλ. 98359

Βιβλιοθήκη Τμημάτων

Φιλοσοφίας - Παιδαγωγικής Ψυχολογίας,

Παιδαγωγικού Δημοτικής Εκπαίδευσης,

Παιδαγωγικού Νηπιαγωγών, τηλ. 98714

Βιβλιοθήκη Τομέα Ιστορίας Νεωτέρων Χρόνων, τηλ. 98163

Βιβλιοθήκη Τομέα Λαογραφίας, τηλ. 98161

Βιβλιοθήκη Τομέα Βυζαντινής Φιλολογίας και

Βυζαντινής Ιστορίας, τηλ. 98134

Βιβλιοθήκη Τομέα Αρχαιολογίας, τηλ. 98135

Βιβλιοθήκη Τομέα Κλασικής Φιλολογίας, τηλ.

98228

Βιβλιοθήκη Τομέα Νέας Ελληνικής Φιλολογίας, τηλ. 98214

Βιβλιοθήκη Τομέα Γλωσσολογίας, τηλ. 98216

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑ FM Οι Συχνότητες

Η παρακάτω λίστα έγινε με τη βοήθεια του συνεργάτη και φίλου μας **Ορέστη Παπανικολάου**. Κάθε διόρθωση ευπρόσδεκτη.

88,1	ΡΩΜΑΙΟΣ FM και 94,0 , 106,0	98,7	ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΡΑΔ/ΝΟ
88,3	ΡΑΔΙΟ ΔΡΥΙΝΟΥΠΟΛΗ	99,2	ΣΚΑΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ και 89,6
89,6	COOL FM και 99,2	99,8	ΕΡΑ 2
90,1	ΒΗΜΑ και FLASH FM	100,4	ΠΡΩΤΟ ΚΑΝΑΛΙ και στους 95,4
90,7	ΚΛΙΚ FM	101,0	ΑΡΙΣΤΕΡΑ FM
90,9	ΡΑΔΙΟ ΕΛΕΝΑ	101,5	ENERGY FM
91,1	LIFE FM	102,1	ΕΡΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ και ΕΡΑ
91,6	ΡΑΔΙΟ ΗΠΕΙΡΟΣ και στους 94,5 κ 107,9	102,7	ΗΧΩ και ΑΝΤΕΝΝΑ ΑΘΗΝΩΝ
91,9	ΡΑΔΙΟ ΛΕΥΚΑΔΑ Ποθύ χαμηλό σήμα	103,5	STUDIO E και 105,0 (πρωί)
92,7	ΦΑΡΟΣ FM	103,1	STUDIO 3
93,1	ΑΝΤΕΝΝΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	103,9	STUDIO 3
94,0	ΡΩΜΑΙΟΣ FM και στους 88,1 κ 106,0	104,3	SUPER FM
94,5	ΡΑΔΙΟ ΗΠΕΙΡΟΣ και στους 91,6 κ 107,9	105,0	STUDIO E (πρωί)
95,4	ΠΡΩΤΟ ΚΑΝΑΛΙ και στους 100,4	105,4	ΣΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ
96,3	ΚΟΣΜΟΡΑΔΙΟ	105,7	LOVE RADIO
96,7	ΓΙΑΝΝΕΝΑ 1	106,0	ΡΩΜΑΙΟΣ FM και στους 88,1 κ 94,0
97,2	ΤΟΠ FM	106,7	METRO FM
97,8	ΕΡΑ1	107,1	ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΔΙΑΥΛΟΣ
		107,5	INTERNATIONAL FM
		107,9	ΡΑΔΙΟ ΗΠΕΙΡΟΣ και στους 91,6 κ 94,5

Αλληλογραφία

κ. Αρχισυντάκτη,

η κ. **Σοφία Σαββίδου** με τιμά ιδιαίτερα. Συμφωνά
μαζί της και θα ήθελα να την ευχαριστήσω από τις στήλες
σας. Ωστόσο, θα ήθελα επίσης να προτείνω μια δεύτερη
ανάγνωση του άρθρου μου επειδή πιστεύω ότι είναι πολι-
τικό και από ότι φαίνεται υπάρχει ενδιαφέρον.

Φιλικά,

Μιχάλης Η. Αράπογλου

Ομάδα
Έκφρασης
“Ατραπός”

Θεατρικό Παιχνίδι -

Παιδαγωγική

Θεάτρου

ΘΕΗ

τηλ. 36182-75527

Φαγητό στο σπίτι

Η παράδοση φαγητών στο σπίτι συμπυκνώνει εξαιρετικά εύστοχα τις αντιφάσεις του σύγχρονου τρόπου ζωής στις μεγαλουπόλεις. Από τη μια, το άγριο καθημερινό κυνήγι του χρόνου που δεν επιτρέπει στο ελεύθερο τμήμα του να χωρέσει και τη μαγειρική κι απ' την άλλη ο κομπορμισμός, και η ευχαρίστηση να παραγγέλνεις και να σου έρχεται στο τραπέζι και του πουλιού το γάλα χωρίς κόπο και περιττές φροντίδες. Κάπου καλά κρυμμένη και η ευδαιμονία του να νιώθεις ότι σε υπηρετούν, η ψυχολογική ανάγκη να υπάρχουμε ως αφέντες σ' έναν κόσμο ισοπεδωτικό.

Έτσι είναι ο νέος τρόπος ζωής. Καλά κλεισμένοι στα σπίτια μας δεν έχουμε τίποτα να φοβόμαστε ούτε όμως και να προσμένουμε. Όλα είναι στα πόδια μας ή τουλάχιστον όσα μας έμαθαν να θεωρούμε μοναδικές κπολαύσεις της ζωής. Τουλάχιστον είναι ιόστιμα;

Τάνια Φαρμάκη

Με την ευκαιρία σημειώνουμε ότι δεν επιτρέπεται η αναδημοσίευση χωρίς την γραπτή άδεια του κδότη όλων των καταλόγων με πληροφορίες (μοντεία, βιβλιοθήκες, φαγητό, καφές κλπ) που δημοσιούνται σε κάθε τεύχος του περιοδικού. Ο λόγος ίναι εννόητος: Οι κατάλογοι έχουν συμπληρωθεί με ην εργασία των συνεργατών μας...

Για καφέ

ΠΟΥ ΘΑ ΠΙΕΙΤΕ ΚΑΦΕ ΚΑΙ

Δωδώνης

Κεντρικόν, Δωδώνης 17, 72450, από τις 8 το πρωί. Εσπρέσσο Mrs. Rose, 450 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Ακαδημία, Δωδώνης 13, 76780, από τις 8:00 το πρωί, με έργα του Χρήστου Χαρίση. Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Κίκο, Δωδώνης 13, 39888, από τις 8:30 το πρωί, σερβίρει και ζεστά πιάτα, Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ..

Άρτιον, Δωδώνης 11, 26225, από τις 8:30 το πρωί, σερβίρει και ζεστά πιάτα, Εσπρέσσο Danesi 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Παπαγαλίνο, Δωδώνης 21, 73326, από τις 8:00 το πρωί, λειτουργεί και ως ζαχαροπλαστείο. Εσπρέσσο Illy 550 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ. .

Σκαρβαίος, Δωδώνης 25, 30303, από τις 8:30 έκανε ανακαίνιση. Εσπρέσσο Kimbo - Portioli 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ. .

Νίτρο, Δωδώνης 4, 33326, από τις 7:30 το πρωί. Εσπρέσσο Quarta, 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ. .

Τράπεζα, Δωδώνης 4, από τις 7:00 το πρωί, Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ..

Daily News, Δωδώνης 6, 29777 από 7:30 το πρωί, Εσπρέσσο Kimbo 500 δρχ., Νες καφέ 500

Εφετεϊόν, Πλατεία Κατσαδήμα 7, 34473 από 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Hausbrandt 450 δρχ., Νες καφέ 550 δρχ.

Κάστρο

Φίλοιστρον, Ανδ. Παλαιολόγου 20, 72429, από τις 13:00 τις καθημερινές, από τις 9 το πρωί τα Σαββατοκύριακα, γλυκά κουταλιού, σαλέπι. Εσπρέσσο Danesi 400 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Μώλος

Αίγλη, Πλατεία Μαβίλη 4, 36311, από τις 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Mrs. Rose 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Υπερωκεάνειο, Πλατεία Μαβίλη 10, 33781 από τις 8:30 το πρωί, μόνο ελληνική μουσική, Εσπρέσσο Danesi 650 δρχ., Νες καφέ 650 δρχ.

Καφέ Παρκ, Πλατεία Μαβίλη 16, από τις 7:30 το πρωί, Εσπρέσσο Illy - Portioli 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Αδιέξοδο, Πλατεία Μαβίλη 14, 75912, από τις 10:00 το πρωί. Το καφέ είναι καινούργιο. Εσπρέσσο Portioli 600 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Ναυτάκια, Γαριβάλδη 1, 34455, από τις 9:00 το πρωί. Εσπρέσσο Kimbo 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Αβέρωφ

Φαγιούμ - Καφενείο Γυναικών, Αλεξ. Διακου 10, 74678, από τις 7:00 το πρωί, σερβίρει πρωινό. Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Μητρόπολις, Αβέρωφ 57, 20325, από τις 9:00 το πρωί ως τις 9:00 το βράδυ. Εσπρέσσο Illy - Kimbo 550 δρχ., Νες καφέ 550 δρχ.

Επίλεκτον, Μητροπόλεως και Αβέρωφ, 33907, από τις 7:00 το πρωί, σάντουιτς, χοι ντογκ. Εσπρέσσο Illy - Μαρκο 400 δρχ., Νες καφέ 300 δρχ.

Οινορειαίον, Αβέρωφ 45, 26477, από τις 8:00 το πρωί, λειτουργεί και ως κάβα - εστιατόριο. Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Σονέτο, Πλατεία Ν. Γεωργίου 11, 71781, από τις 11:00 το πρωί, σερβίρει φαγητό της ώρας. Εσπρέσσο Portioli 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

την πόλη

ΣΟ ΘΑ ΤΟΝ ΠΛΗΡΩΣΕΤΕ

Κεντρικά

Τρουά, Γρηγορίου Σακκά 10, 75544, από τις 0:00 το πρωί. Εσπρέσσο Illy- Portioli 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Κόττον Κλαμπ, Γρηγορίου Σακκά και Συγομάλλη, 25974, από τις 11:00 το πρωί. Εσπρέσσο Kimbo 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Μαντζάτο, Πυρσινέλλα 8, 22447, από τις 0:00 το πρωί. Εσπρέσσο Danesi 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Βέρντι, Πυρσινέλλα 5, 32447, από τις 8:00 το πρωί. Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Μικελάντζελο, Μιχ. Αγγέλου 29, 79343, από τις 8:00 το πρωί, μεγάλη αυλή στην περιοχή της Γοράς. Εσπρέσσο Danesi 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Πλάνετ, Μιχ. Αγγέλου και Χαριλάου Τρικούπη, 28733, από τις 10:00 το πρωί, σε κεντρικό κτίριο. Εσπρέσσο Illy 600 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Παρασκήνιο, Στοά Σάρκα, 73172 από 11:00 το πρωί, Εσπρέσσο Kimbo 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Διάυλος, Ν.Ζέρβα 1 (Πλ. Κατσαδήμα), 241, από 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Mrs. Rose 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Old Post, Ν.Ζέρβα 1, 37555 από 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 650 δρχ.

Alfa Club, Ν.Ζέρβα 10, 77728 από 8:00 το πρωί, γλυκά σάντουιτς, Εσπρέσσο Jolly cafe 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Casbah, Ν.Ζέρβα 4-6 (Στοά Πεπόνη), 776 από 10:00 το πρωί, Εσπρέσσο Sacafredo 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Απόκεντρα

Αρτ καφέ, Σταδίου 1, 78540, από τις 8:30 το

πρωί. Εσπρέσσο 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Πλατεία Πάργης

Κάρμα, 23687 από 12:00 το πρωί, Εσπρέσσο Miss Rose 500 δρχ. Νες καφέ 500 δρχ.

Εσπεράντζα, 29087 από 10:00 το πρωί, Εσπρέσσο Pellini 650 δρχ. Νες καφέ 650 δρχ.

Pavillion, 31367 από 9:00 το πρωί, Εσπρέσσο Lavazza 500 δρχ. Νες καφέ 600 δρχ. Έχει και ωραία γλυκά.

Συχνότητες, από 9:30 το πρωί, Εσπρέσσο Portioli 500 δρχ. Νες καφέ 500 δρχ.

Στριτ Καφέ

Άρωμα, Χαριλάου Τρικούπη 39, 73633 από τις 8 το πρωί. Εσπρέσσο Σεκαφρέντο 300, Νες καφέ 250.

Στριτ καφέ, απέναντι από τον ΟΤΕ, Εσπρέσσο Ντανέζι 250, Νες καφέ 250

Φαγητό με ένα τηλεφώνημα

Πίτσα - Μακαρονάδα

La Fontanina. Μελανίδα 2, τηλ. 33351 και πιάτα της ώρας. Ανοιχτά από το μεσημέρι

Il Camino, 28ης Οκτωβρίου 63, τηλ. 29000

Vero. Ναπ. Ζέρβα 19, τηλ. 77711, 27711

Cas di Pizza. Στοά Σάρκα, τηλ. 75781-24097

Από τις 18.30 Ωραίο και το ίδιο το εστιατόριο.

Ciao. Αγίου Κοσμά 69, τηλ. 40100
Ανοιχτά απ' το μεσημέρι. Καλές προσφορές και νόστιμα καλτσόνα.

Cesare. Μιχ. Αγγέλου 47, τηλ. 33700-79701
Ανοιχτά από τις 8.00 το πρωί. Ακόμα πιάτα της ώρας, πίττες και σάντουιτς.

Primavera. Πίνδου 14 στους Αμπελόκηπους, τηλ. 72720-37331
και πιάτα της ώρας, γύρος. Ανοιχτά από τις 5.30 για πίτσα.

Gustosa. Κοραή 3, τηλ. 30333
Έχει και παγωτά. Ανοιχτά από το πρωί.

El Grinco. Βηλαρά 52, τηλ. 77108.
Τρεις κουζίνες, ιταλική, ελληνική και λατινοαμερικάνικη

Menu catering. Πλ. Παργης 20, τηλ. 21000
και κρέπες. Από τις 12 το μεσημέρι.

Mama Mia. Σεισμόπληκτα, τηλ. 44111
Ανοιχτά από τις 12 το μεσημέρι.

Roma Pizza. Δωδώνης 30, τηλ. 45106, 49140

Ανοιχτά από το μεσημέρι.

Μεξικάνικο

Τάκο. Αρσάκη 48 (στη Σκάλα), τηλ. 20849
Ώρες: 1.00-3μμ. και 7.30-12μμ. Το εστιατόριο δίνει την αίσθηση του αυθεντικού.

Ψησταριές

Φίλιππας. 28ης Οκτωβρίου 9 (Στοά Ορφέα), τηλ. 30701-30352

Διπλογεύσεις. Πλ. Παργης 14, τηλ. 23311
Ανοιχτά από το πρωί. Νέοι και ευγενικοί.

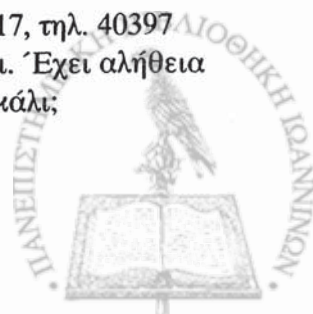
Το Καλντερίμι. Ναπ. Ζέρβα 67, τηλ. 73521
και θαλασσινά.

Πίττες

Η οξυά. Πουλίτσα 1 & Δωδώνης (δίπλα στο Δικαστικό μέγαρο), τηλ. 77957. Παραδοσιακές ζαγορίσιες πίττες.

Εστιατόρια

Μοσκέττο. Δομπόλη 15-17, τηλ. 40397
Ανοιχτά από το μεσημέρι. Έχει αλήθεια φιλετάκια πάπιας με πορτοκάλι.

Το Φίλοιτρον, ένα μικρό καφέ στο Κάστρο

Είναι μάλλον απίθανο να κάνετε μια βόλτα στο Κάστρο και να μην προσέξετε το Φίλοιτρον, το μικρό, ζεστό καφέ της **Εύης Αϊμάκη** στην οδό *Ανδρονίκου Παλαιολόγου*, αρ. 20. Στο εσωτερικό των ...επίσης 20 τετραγωνικών μέτρων, χωράνε ίσα ίσα 5 τραπέζια και 18 καρέκλες, όσες και οι πελάτες που μπορούν να εξυπηρετηθούν κάθε στιγμή.

Εκείνοι που είναι εξοικειωμένοι με την αρχιτεκτονική του Κάστρου θα αναγνωρίσουν τον πέτρινο εσωτερικό τοίχο, την ξύλινη οροφή και την διακόσμηση. Το Φίλοιτρον λοιπόν είναι διαφορετικό. Γιατί;

Δεν έχουν όλοι την ίδια διάθεση όταν θέλουν να πιουν τον καφέ τους. Το Φίλοιτρον απευθύνεται σε μια πολύ συγκεκριμένη κατηγορία πελατών, που έλκονται από την ατμόσφαιρα. Που θέλουν ένα μικρό χώρο, ήσυχο, στον οποίο να μπορούν να συζητήσουν, να διαλέξουν, να γράψουν ένα γράμμα δίχως να ενοχηθούν. Μα και να δοκιμάσουν ένα γλυκό του νταλιού, ένα ρόφημα από μεγάλη ποικιλία.

Το Φίλοιτρον λοιπόν μοιάζει να βρίσκεται στον φυσικό του χώρο, στο Κάστρο της ηρεσίας, των πεζών, των σοκακιών, των γειτόνων που ξεπροβάλλουν από τα χαμηλά παράθυρα του δρόμου.

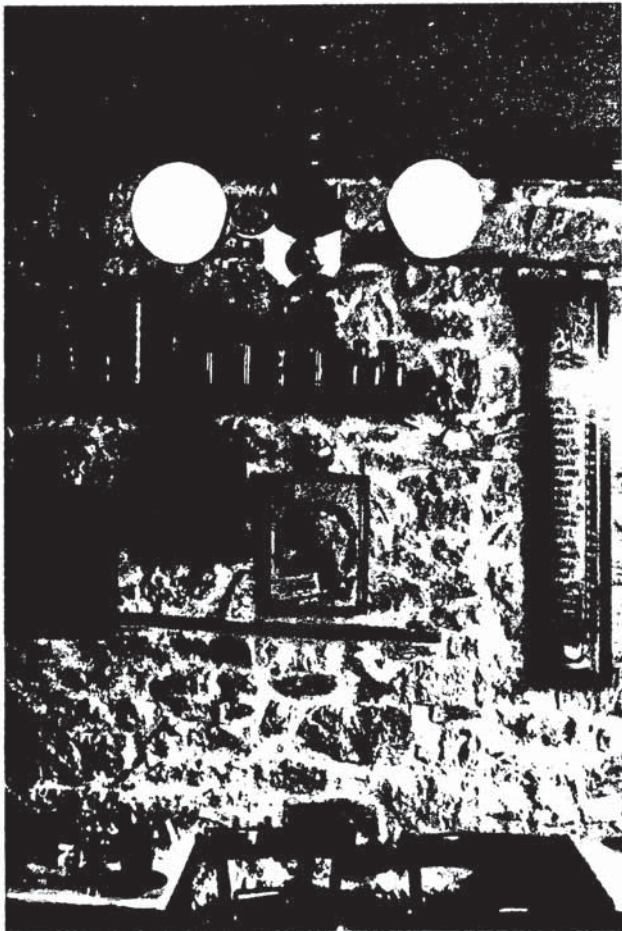
Καφές

Ασφαλώς από τα καλύτερα πράγματα που προσφέρει το Φίλοιτρον είναι ο **τούρκικος καφές**, που φτιάχνεται στην χόβολη και σερβίρεται σε μπρικάκι συνοδεύει λουκουμιού (400 δρχ.) Καθώς ο τρόπος παρασκευής του τούρκικου που έχει επικρατήσει στην εποχή μας είναι γίνεται στον καυτό ατμό των επαγγελματιών μηχανών με κάμιστα γευστικά αποτελέσματα, τα λίγα καταστήματα που τον φτιάχνουν ως παλιά είναι περιζήτητα για τους μεραήδες.

Ο εσπρέσσο είναι ...παραδοσιακός ανέξιν, και τιμάται επίσης 400 δρχ. ιννοποιητικός. Ο **καπουτσίνο** (500 δρχ.) πολύ φθηνός για τα γούστα μας. Ουδέν πρόβλημα

αν τον προτιμάτε και εσείς ελαφρύ. Συμπαθητικός και ο ...τεράστιος αλκοολούχος **ιρλανδικός καφές** (750 δρχ.).

Τελικά, αν βρεθείτε στο Φίλοιτρον αξίζει να δοκιμάσετε τον τούρκικο στη χόβολη. Και

Το εσωτερικό του Φίλοιτρον

πόσο μάλλον αν τον κερνάμε εμείς (το περιοδικό) και το κατάστημα. Γυρίστε την σελίδα, κόψτε το σχετικό κουπόνι και εκμεταλλευτείτε την προσφορά μας για κέρασμα τούρκικου καφέ μια από τις επόμενες μέρες.

Άλλες λιχουδιές

Σας αρέσουν, δεν σας αρέσουν τα γλυκά, είναι δύσκολο να μην δελεαστείτε από τις αναρίθμητες γυάλες με σπιτικά γλυκά (450 δρχ.) που παρατίθενται σε κοινή θέα στον μπουφέ, προς επηρεασμό των σιελογόνων αδένων.

Είχαμε την τύχη να τα δοκιμάσουμε όλα. Ενθουσιαστήκαμε από το γλυκό μανταρίνι, νεράντζι και σταφύλι. Ευχάριστη έκπληξη το σύκο. Μάλλον κατώτερο των προσδοκιών το αχλάδι. Υπάρχουν πάντως πολλές ακόμα γεύσεις για να δοκιμάσετε.

Ροφήματα

Εδώ ξεχωρίζουν τα τούρκικα *σερμπέτι* και *σαλέπι*. Ειδικά το *σερμπέτι* μας ενθουσιάζει και νομίζω ότι είναι το ρόφημα που πρέπει να δοκιμάσετε αν φτάσετε στο Φίλοιστρον ένα κρύο, βροχερό απόγευμα του χειμώνα. Παρασκευάζεται με τούρκικη συνταγή (μίγμα βοτάνων και οινοπνεύματος) σερβίρεται σε γυάλινο ποτηράκι και κοστίζει 500 δραχ. Το κατάστημα σερβίρει ακόμα πολλά είδη τσαγιού και άλλων βοτάνων του βουνού.

Τέλος, ζητήστε να σας σερβίρουν ένα εξαίρετο λικεράκι *βυσί* (400 δραχ.). Τα λικέρ τα παρασκευάζει η ίδια η Εύη, σε γυάλα όπου το φρούτο ζυμώνεται αργά με ζάχαρη και ένα οινοπνευματώδες. Μεγάλη επιτυχία! Το βυσί είναι εξαιρετικό. Ανυπομονούμε να ολοκληρωθεί η ζύμωση του ροδιού και του βατόμουρου που έχουν πάρει σειρά στις γυάλες τους. Οι πληροφορίες που τσιμπίσαμε από τον υπεύθυνο ζυμώσεων M.M. αναφέρουν ότι θα είναι έτοιμα γύρω στις 15 Νοέμβρη...!

Η κίνηση

Λόγω του περιορισμού των 18 θέσεων, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να βρείτε το

Φίλοιστρον γεμάτο. Προτιμήστε λοιπόν να το επισκεφτείτε όχι τις ώρες αιχμής (που είναι 4 με 6 το απόγευμα και 8 με 10 το βράδυ). Το κατάστημα ανοίγει καθημερινά στις 11 το πρωί και κλείνει πριν τα μεσάνυχτα. Τα Σαββατοκύριακα ανοίγει νωρίτερα και σερβίρει πρωινό. Σημειώνω τέλος, ότι το κατάστημα δεν σερβίρει οινοπνευματώδη όπως ούισκι, βότκα κλπ.

Άρης Λιάβας

Το «Ρεζουμέ»

Καφές 4/5

Εξυπηρέτηση 4.5/5

Τιμές 4.5/5

Στυλ 4.5/5

Η **Μικροβυσί** και το

Φίλοιστρον

Σας κερνάνε
καφέ

Κάθημερινά, από τις 11 το πρωί έως τις 3 το μεσημέρι, περάστε με αυτό το κουπόνι να σας κερνάσουμε τον καφέ που προτιμάτε

Η προσφορά ισχύει έως την Πέμπτη 13/11

ΔΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

1 + = gaz

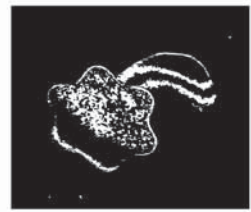
ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΤΟ ΥΓΡΑΕΡΙΟ

Κ. ΦΑΡΜΑΚΗΣ Α.Ε.

Ν. ΖΕΡΒΑ 2 ☎ 57624 - 57625 - 47092 ΒΙ.ΠΕ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πολύχρωμο • 106511 29490

**MONT
BLANC**

THE ART OF WRITING

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ
ΡΟΓΚΟΤΗΣ

ΧΑΡΤΙΚΑ
ΕΙΔΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Γ. ΛΑΓΔΑΣ
DESIGNER
67474

ΜΕΛΑΝΙΔΗ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΗΛ. 0651/25003

